

ԱՐՄԵՆԻԱ

35ՐԴ. ՏԱՐԻ ԹԵՌ 14 (1714) ՀԱՐՍԱՁ, ԿՊՐԻԼ 18, 2015
VOLUME 35, NO. 14 (1714) SATURDAY, APRIL 18, 2015

Պաշտօնաթերթ՝
Ա. Դ. Հնչակեան Կուսակցութեան
Արեւմտեան Ամերիկայի

MASSIS Weekly
1060 N. Allen Ave. Suite 101
Pasadena, California 91104

**Ելրոպական
Խորհրդարանը Կոչ
Ըրաւ Թուրքիոյ՝
ճանչնալ Հայոց
ցեղասպանութիւնը**

Ապրիլ 15, Եւրոպական Միութեան Խորհրդարանի լիազումար նիստի ընթացքին ձայներու մեջամասնութեամբ վաւերացուեցաւ Հայոց Յեղասպանութեան մասին բանաձեւ մր:

«Եւրոպական Միութեան խորհրդարանը կոչ կ'ընէ Թուրքիոյ, ճանչնալ հայերու ցեղասպանութիւնը», ինչպէս ըստած է բանաձեւի նախագծին մէջ:

«Հայոց Յեղապահնութեան
հարիւրերորդ տարելիցի շեմին Եւ-
րոպական Խորհրդարանը յարգան-
քի տուրք կը մատուցէ Օսմաննեան
Կայսրութեան մէջ զոհուած 1.5
միլիոն անմեղ հայերու լիշտա-
կին, Եւրոպական արդարադատու-
թեան եւ համերաշխութեան ոգիին

覃春平 7

Հառնի Ֆրանչիսկոս Պապի Պատմական Ելոյթէն Ետք Թուրքիոյ Զալողութեա Սահման Չունի

Կիրակի, Ապրիլ 12-ին վատի-
կան Սուրբ Պետրոս տաճարէն ներս
մատուցուած պատարազի ընթաց-
քին, որ նուիրուած էլ Հայոց
Յեղասապանութեան 100-ամեակին,
Հռոմի Կաթողիկէ Եկեղեցւոյ քահա-
նայապետ Ֆրանչիսկոս 1915 թուա-
կանի իրադարձութիւնները ան-
ուանեց «20-րդ դարու առաջին
ցեղասապանութիւն»։ Ան կոչ ուղեց
միջազգային հանրութեան զայն
ճանչնալ որպէս այդպիսին։ Պապը
Խօսեցաւ վէրքերու բուժման կա-
րեւորութեան մասին եւ յատնեց,
որ բուժման արժանի վէրքը կը
թարախակալուի եթէ վերջնական
բուժումի չարժանանայ։

Այս յացտարարութիւնը ի խստ
զայրացուցած է թրքական իշխա-
նութիւններուն, ու անոնք ամենէն
բարձր մակարդակով կը բողոքեն
Պապի աստարարութիւններուն ու էմ:

Թուրքիոց նախագահ Ռէժիսուր էլ կամ ի՞նչ:

Սուրբ Պետրոս տաճարին ներս կ'ողագուրուին Ֆրանչիսկոս Պապը Եւ Գարեգին Բ. Կաքողիկոսը

ցուց Պապին՝ անգամ մըն ալ նման
արտայախութիւն չունենալ:

յայտարարութիւնները եւ գինք
զգուշացուց նման «անհիմն պնդում-

Digitized by srujanika@gmail.com

**3000 Հոգի Ներկայ Եղան 100-Ամեակի
Լու Անձելըսի Միջ-Համայնքային Ոգեկոչումին**

Տեսարան մը Լու Անհելիսի միջ-համայնքային ոգեկոչումը

Այս առթիւ ելոյթ ունեցաւ

Նաեւ լու Անձելոսի քաղաքապետ
էրիք Կարսեթի: Ան իր ամբողջա-
կան գորակցութիւնը յայտնեց պա-
հանջատէր հայ ժողովուրդի ար-
դար զատին, բուռն կերպով դա-
տապարտելով 20րդ դարու առա-
ջին ցեղասպանութիւնը: Կարսե-
թին միաժամանակ դրուատեց հայ
ժողովուրդի խաղաղասէր ու շինսա-
րար ողին, իր գոհունակութիւնը

覃文平 5

**Դոկտ. Աբել Քինյ. Մանուկեանի «Հայրենիքի
Ազատագրութեան Բանակին Համոզուած
գինուորները » գիրքի շնորհանդէսը**

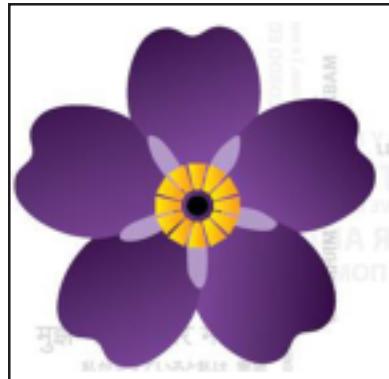

Ծնորհանդէսի ընթացքին եղոյթ՝ կ'ունենայ զրբի հեղինակ՝ Դռին. Արքի Քհնի Մահուկեան

Յուշահանդէս մըն էր կարծէք

Արեւմտեան Ամերիկայի Շրջանի
վարիչ Մարմնի, անդամներ,
միութիւններու ինչպէս նաև հայ
մամուլի եւ հեռատեսիլի
ներկայացուցիչներ:

695

ԱՐԴԱՐՈՒԹՅԱՆ ԲԱՑԼԱՐԵՎԻ ԱՊՐԻԼ 24 | 10_{հն}

Դոկտ. Աբէլ Քինյ. Մանուկեանի «Հայրենիքի Ազատագրութեան Բանակին Համոզուած գինուորները» գիրքի շնորհանդեսը

Շարունակուածէջ 1-էն

Դոկտ. Աբէլ Քինյ. Մանուկեանի «Հայրենիքի Ազատագրութեան Բանակին Համոզուած գինուորները» գիրքի շնորհանդեսին նուիրուած սոյն միջոցառումը կազմակերպուած էր Ս.Դ.Հ.Կ. Տեղեկատուութեան դիւանին կողմէ:

Կազմակերպող մարմնի անունով հանդիսուութեան բացումը կատարեց օրուան հանդիսավար Ս.Դ.Հ.Կ. Վարիչ Մարմնի փոխառենապետ Սուրեն Խուտանեան:

Դոկտ. Կարօ Մոմինեան

Ան մէկ վայրկեան յոտնկայս լուութեան հրաւիրեց ներկաները, յարգելու համար մեր բիւրաւոր նահատակներու լիշտատկը: Այնուհետեւ իր բացման խօսքին մէջ պանծացուց ազատատենչ հայ մարտիկներու խիզախ սիրավործութիւնները հայրենիքի պա-

ազատագրութեան եւ ջարդարարներու դէմ մղուած պայքարին մութ ծալքերուն, զայն հարստացնելով նոր փաստաթուղթերով:

«Հայրենիքի Ազատագրութեան Բանակի համոզուած գինուորները» հասորը համաձանօրէն ներկայացնեց ծանօթ մտաւրական եւ հրավարակագիր Պր. Ուկան Միխիթարեան: Ան մասնաւորաբար ընդգծեց «...բացում են վկայութիւնները Հնչակեան Կուսակցութեան գործունէութեան մասին, ասկայն այդ բոլորի կողքին

Նունէ Աւետիսեան

Դոկտ. Աբէլ Քինյ. Մանուկեան: Ան շնորհակալութիւն յայտնելէ ետք սոյն միջոցառումը նախաձեռնողներուն, պատմական ակնարկ մը նետեց ցեղասպանութեան հետ առնչութիւն ունեցող կայսերական Գերմանիոյ վրայ եւ ընդգծեց որ եթէ Գերմանիա ազդու կերպով միջամտէր Մեծ Եղեռնը տեղի էր ունենար: Այս կապակցութեամբ ան պատմական երեք իրադրութիւններ նշեց, որոնք կ'ապացուցնին գերմանիան գորավարներու բացայաց միջամտութիւնները թրքական բանակի եւ կառավա-

Անահիտ Ներսէսեան

Աւետիսեան ասմունքելով Յ. Շիրազի «Գտայ» եւ Գէորգ էմինի «Մենք» ատեղծագործութիւնները: Իսկ օփերային երգչուհի Անահիտ Ներսէսեան երգեց Բ. Կանաչեանի «Օրօր»ը եւ «Կիլիկիա»ն: Երկու ելոյթներն ալ արժանացան ներկաներու ջերմ գնահատանքին:

Ցայտագրի աւարտին փակման խուրով հանդէս եկաւ Ս.Դ.Հ.Կ. Արեւմտեան Ամերիկայի Վարիչ Մարմնի ատենապետ Գաբրիէլ Մոլոյեան: Ան շնորհակալութիւն յայտնելէ ետք շնորհանդէսի մասնակիցներուն կայսերական բանակիցներուն բացայաց միջամտութիւնները թրքական բանակի եւ կառավա-

Սուրէն Խուտանեան

Րական վերնախաւի մօտ:

Իր եղրակացութիւնն այն էր որ «Մեր զեկավարները եւ բոլոր Հնչակեան հերոս նահատակները՝ ազատ եւ անկախ Հայաստան մը ունենալու ճամբուն վրայ նահատակուեցան: Այդ երազը իրեւ կտակ մեզի փոխանցեցին, որպէսզի հայ ժողովուրդի զաւակներն ու յառաջիկաց մերունդները այս կտակի իրականացման պայքարը մղեն»:

Օրուան գեղարուեստական բաժինին իրենց մասնակցութիւնը բերին արուեստագիտուհի նունէ երեկոյին համար:

Գարրիէլ Մոլոյեան

Մեց Դոկտ. Աբէլ Քահանացի արդիւնաշատ գործունէութիւնն ու վաստակը, մասնաւորաբար պատմաբանասիրական եւ հետազոտական բնագաւառին մէջ:

Աւարտին՝ տեղի ունեցաւ պատշաճ հիւրասիրութիւն, որուն ընթացքին, Դոկտ. Աբէլ Քինյ. միրով մակագրեց իր գիրքերը:

Իր տեսակին մէջ եղակի ձեռնարկ մըն էր որուն համար շնորհակալութիւն յայտնեցին բոլոր ներկաները, իրենց ատացած հոգեկան բաւարարութեան եւ լիշտատկելի երեկոյին համար:

100-Ամեակի Միջ-Համայնքային Ոգեկոչում

Շարունակուածէջ 1-էն

յայտնելով նաեւ երեւանն ու Լու Անձելոսը քոյլ քաղաքներ կոչուելուն մասին:

Բացառիկ գնահատանքի արժանի է սոյն պատմական միջոցառումի յաջողապէս կազմակերպող 100-ամեակի վարչութիւնն ու յարակից յանձնախումբերը:

Խոկան Միխիթարեան

տութեան ի խնդիր:

Պատմաբան Դոկտ. Կարօ Մոմինը հիմունին մէջ հապանցիկ ակնարկով մը ներկաները փոխադրեց ցեղասպանութենէն առաջ տիրող քաղաքական մթնոլորտը, մասնաւորաբար պալքանեան պատերազմի, սերպերու եւ պուլկարներու ու օսմանցիներու հակամարտութիւնները: Ան արդարանալի գտաւ Ռումանիոյ Քիոսմէնձէ քաղաքի մէջ Հնչակեան դեկավարութեան առաջ խիզախ որոշումը օսմանեան տիրակալութենէն դուրս գալու հարցին մէջ: Սակայն ափսոս որ դաւաճանի մը մատնութեան պատճառով խափանեցաւ ամէն ինչ:

Բանախօսի գնահատականով Դոկտ. Աբէլ Քահանացի այս գիրքը նոր լոյս կը սփռէ հայոց

Հնչակեան կուսակցութեան վաստակը, հայ ժողովուրդի ծառայութեան եւ գործունէում պայքարին մէջ:

Ուկան Միխիթարեան յայտնեց թէ հեղինակը իր գիրքը բացման մէջ առաջինը թէ ինչպէս կազմուեցաւ Հնչակեան կուսակցութիւնը ժընեւի մջ: Երկրորդին մէջ Աստանայի ջարդերէն մինչեւ Մեծ Եղեռն եւ ապա Զուիցերիոյ ժողովուրդին յուցաբերած մարդասիրական օգնութիւններու եզակի կեցուածքը: Իր եղրակացութեան մէջ ան ըստ «...Պարտինք պատրաստել զեկավարութիւն մը, որ կրնայ մեր փայտիայած յոյսերն իրականացնել մտաւորական զիտական նոր սերունդի պատրաստութեամբ»:

Վերջին խօսք առնողն էր

ԿԼԵՆՏԵԼԻ ԸՆԿԵՐԱՅԻՆ ԺԱՌԱՅՈՒԹԵԱՆ ԿԵԴՐՈՆԻՆ ՄԵԶ ՀԱՅՈՑ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ 100-ԱՄԵԱԿԻ ՈԳԵԿՈՉՈՒՄ «ԿԸ ՅԻՇԵՄ, ԿԸ ՊԱՐԱՆՁԵՄ»

ԽԱՌԻԿՃԱՆՈՅԵԱՆ

Երեքաբթի, Ապրիլ 8, առաւտեան ժամը 10-ին, կլենտէլի մէջ գործող Լու Անձելոսի Գաւառի ընկերային ծառայութեան շնչքին մէջ տեղի ունեցաւ Հայոց թեղասպանութեան 100-ամեակին նուիրուած կողիկ և տպաւորիչ ձեռնարկ մը, կազմակերպուած՝ Կեդրոնի հայ պաշտօնեաներուն կողմէ:

Լու Անձելոս Գաւառը ունի մօտ 11 միլիոն բնակչութիւն, 88 քաղաքներ և 134-է աւելի շրջաններ և աւաններ: Այս Գաւառին մէջ կը դորժեն 34 բաժանմունքներ՝ 80 հազար պաշտօնեաներով, կրթական, դատական, ընկերային ծառայութեան, առողջապահական, հրշէջներու եւայլն: Ընկերային ծառայութեան բաժինը ունի մօտ 40-է աւելի կեդրոններ և բաժանմունքներ: Կլենտէլի կեդրոնը ունի մօտ 450 պաշտօնեաներ, որոնց մէջ նկատուելի թիւ մը կը կազմեն ամերիկահայերը:

Հանդիպութիւնը սկսաւ Ամերիկան և Հայկական օրհներգներու երգեցողութեամբ: Այդ օր իրենց ներկայութեամբ ձեռնարկը կը պատուէին գոնկրեամէն Ատամ Շիֆի ներկայացուցիչ՝ Մարի Յովակիմեան, որ գոնկրեամէնին վիտէոյի վրայ նկարահանուած սրտի խօսքը բերած էր, որ ցուցադրուեցաւ այդ օր Մարի Յովակիմ-եանի կողմէ և որ արժանացաւ ներկաներու շերժ ծափահարութիւններուն: Ներկայ էին Լու Անձելոս Գաւառի վերակացու՝ Մաք Անթոնովիչին ներկայացուցիչը՝ Ռիթա Հաճի-Մանուկիչին ներկայացուցիչը՝ Այդ օր, որպէս նմուշներ ցուցադրուեցան Հայոց թեղասպանութենէն և հայ մշակութէն նկարներ, որոնք պատրաստուած էին գորդութիւն Միացեալ Մարմնին կողմէ ամսդէրէն լեզուով, ծագումով ոչ հայ պաշտօնեաներուն համար:

Հայտնեց Կեդրոնի ամսօրէնին, նման ձեռնարկ մը արտօնելուն համար: Ապա, Աննա Ղազարիեան յաջորդաբար ելոյթ ունենալու համար հրաւիրեց բարձրաստիճան հիւրեր և արուեստագիտութիւնը:

Բոլոր խօստները մեծապէս զնահատեցին DPSS-ի կեդրոնէն ներս կազմակերպուած այս ձեռնարկի պատասխանատունները: Շեշտեցին, թէ հայ ժողովուրդը այս տարի որդեգրած է «Կը լիշեմ և կը պահանջեմ» լոգունը: «Հայ ժողովուրդը, հակառակ իր դիմագրաւած հրէշային սպանդին, շնորհիւ իր ապրելու կամքին, աշխատասիրութեան և հայրէնիքին, այսօր աշխարհի վրայ 10 միլիոն հայ կ'ապրի, կըստեղծագործէ», — ըսաւ Փոլ Գրիգորեան:

Գեղարուեստական բաժնին մասնակցեցան, դուդուկահար՝ Յարութիւննեան եղբայրները, պարով ելոյթ ունեցաւ Կլենտէլի հանրածանօթ վանուշ Խանամիքեան պարախումբի մենապարուէի՝ Աննա Թորոսեան: Թէ նուագողները և թէ մենապարովը արժանացան ներկաներու երկարատև ծափահարութեան:

Վերջաւորութեան, բոլոր ներկաները հիւրասիրուեցան կազմակերպիչ Յանձնախումբին կողմէ:

Այդ օր, որպէս նմուշներ ցուցադրուեցան Հայոց թեղասպանութիւններ, որոնք պատրաստուած է այս առիթին համար, որ պիտի դրկուի շուտով: Անձամբ ներկայ էին Լու Անձելոսի Քաղաքավետական Խորհուրդի անդամ՝ Փոլ Գրիգորեան, կլենտէլի քաղաքավանութիւն՝ Ջարի Յովակիմեան, որ գոնկրեամէնին վիտէոյի վրայ նկարահանուած սրտի խօսքը բերած էր, որ ցուցադրուեցաւ այդ օր Մարի Յովակիմ-եանի կողմէ և թէ մենապարովը արժանացան ներկաներու երկարատև ծափահարութեան:

Զերծօրէն կը շնորհաւորենք այս ձեռնարկը կազմակերպութիւնը պատասխանատունները, ովհետութեամբ Ռիմա Յակոբեանի, Վահագն Աբգարեանի, ձորձ Մարտոյեանի, Շաքէ Յովակիմեանի և նկարիչ Սարգսի Արապեանի:

Արդարեւ, Սփիտուքի մէջ ապրոյ հայերուն առաջին գործն է հայ մնալ, ապա Հայաստանը, հայ մշակութը և մանաւանդ Հայ Ֆարծ ծանօթացնել իրենց ապրած երկիրներու ժողովուրդներուն: Այս ձեռնարկը հոյակապ մէկ օրինակն է սփիտուքահայու ազգանուէր աշխատանքներուն:

Թող մէր նահատակներու յիշատակը յաւերժ ապրի մէր բոլորի սրտին ու մտքին մէջ:

Եւրոպական Խորհրդարանը Կոչ Ծրաւ Թուրքիոյ

Ծարունակուածէջ 1-էն

Համահունչ, կը միանայ Հայոց ցեղասպանութեան հարիւրերորդ տարելիցի առթիւ տեղի ունեցող ողեկուչման արարողութեան եւ կոչ կ'ընէ եւրամիութեան յանձնամարդութիւնը ու Խորհուրդին միանալու ողեկուչման», - ըստուած է բանաձեւին մէջ:

Եւրոպական Խորհրդարանը կը վերահաստատէ 1987 թուականի Յունիսի 18-ին իր կողմէ ընդունուած բանաձեւը, ըստ որու 1915-1917 թուականներուն Օսմանեան կայսրութեան մէջ հայերու հետ տեղի ունեցածը ճանչուած էր ցեղասպանութիւն՝ ցեղասպանութեան մասին ՄԱԿ-ի 1948 թուականի ուժամբ դրութեան համապատասխան:

Փաստաթուղթը կ'առաջարկէ նաեւ սահմանել ցեղասպանութիւններու յիշատակման միջազգային օր: Բանաձեւը նաեւ կ'ողջունէ թուրքիոյ Հանրապետութեան նա-

Մամլոյ Հաղորդագրութիւն ՎԱՐԱՆ ԹԵՔԵԱՆ ԲԱՆԱՏԵՂԾՆ ՈՒ ԱԶԳԱՅԻՆ ԳՈՐԾԻՉԸ

Հանդիսութեան աւարտին տեղի պիտի ունենաց պատշաճ հիւրամիութիւն:

ԹԱՄԱՐԱ ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆ

Դոկտ. Թամարա Յովհաննիսեան ծնած է Երեւան, աւարտած է Երեւանի Պետական Համալսարանի Բանասիրական կաճառը եւ ապա որպէս դասախոս աշխատած է ուսուութիւններու մէջ:

Մասախոսութեան նիւթն է «Վահան Թէքէնան բանաստեղծն ու ազգային գործիչը, իր յետեղենան տարիներու ամոգումի եւ ոգեվերածննդեան որոնումներուն մէջ», իսկ բանախօսն է յայտնի Թէքէնանագէտ բանաստեղծուհի՝ Դոկտ. Թամարա Յովհաննիսեան, որ յատուկ հրաւիրով պիտի գայ հիւսիսային Գալիֆորնիոյ Գարմէլ քաղաքին:

Գեղարուեստական յայտագրին իրենց մասնակցութիւնը պիտի բերեն Սալիի եւ Սօսի Քէօրքիւննեանները, երաժշտութեամբ էլ Հ.Բ.Լ. Միութեան Վաչէ եւ Թամար Մանուկեան երկրորդական վարժարանի ուսանողները ամսունքով, ղեկավարութեամբ իրենց հայերէնի եւ երգեցողութեան ուսուցիչնորայր Տատուրեանի: Միրով հրաւիրուած է գաղութիւն մշակութամիութիւններու մէջ Յանձնամարդութեան կամքակերպիչ Յանձնամարդութիւններու մէջ:

Վերջին տարիներու ընթացքին, ան բնակութիւնն հաստատած է Գալիֆորնիոյ Գարմէլ քաղաքը, ուր ամուսնոցն հետ կը ղեկավարէ արուեստի գործերու երեք ցուցարարաններու մէջ: Դոկտ. Յովհաննիսեան հեղինակն է «Վահան Թէքէնանի Միութեան առաջին համարական պատշաճութիւնը» հասորին, հրաւիրուած էր Յանձնամարդութեան կամքական աշխատանքներու մէջ: Միութեան պատշաճութիւնը հասորը առաջին համարական պատշաճութիւններու մէջ աշխատանքներու մէջ:

Միութեան պատշաճութիւնը հասորը առաջին համարական պատշաճութիւններու մէջ աշխատանքներու մէջ:

Վերջին տարիներու ընթացքին, ան հեղինակն է նաև բնաստեղծութիւններու երեկուած աշխատանքներու մէջ: Դոկտ. Յովհաննիսեան հեղինակն է «Վահան Թէքէնանի Միութեան առաջին համարական պատշաճութիւնը» հասորը առաջին համարական պատշաճութիւններու մէջ աշխատանքներու մէջ:

Վերջին տարիներու ընթացքին, ան հեղինակն է նաև բնաստեղծութիւններու երեկուած աշխատանքներու մէջ: Դոկտ. Յովհաննիսեան հեղինակն է «Վահան Թէքէնանի Միութեան առաջին համարական պատշաճութիւնը» հասորը առաջին համարական պատշաճութիւններու մէջ աշխատանքներու մէջ:

Վերջին տարիներու ընթացքին, ան հեղինակն է նաև բնաստեղծութիւններու երեկուած աշխատանքներու մէջ: Դոկտ. Յովհաննիսեան հեղինակն է «Վահան Թէքէնանի Միութեան առաջին համարական պատշաճութիւնը» հասորը առաջին համարական պատշաճութիւններու մէջ աշխատանքներու մէջ:

Վերջին տարիներու ընթացքին, ան հեղինակն է նաև բնաստեղծութիւններու երեկուած աշխատանքներու մէջ: Դոկտ. Յովհաննիսեան հեղինակն է «Վահան Թէքէնանի Միութեան առաջին համարական պատշաճութիւնը» հասորը առաջին համարական պատշաճութիւններու մէջ աշխատանքներու մէջ:

Վերջին տարիներու ընթացքին, ան հեղինակն է նաև բնաստեղծութիւններու երեկուած աշխատանքներու մէջ: Դոկտ. Յովհաննիսեան հեղինակն է «Վահան Թէքէնանի Միութեան առաջին համարական պատշաճութիւնը» հասորը առաջին համարական պատշաճութիւններու մէջ աշխատանքներու մէջ:

Վերջին տարիներու ընթացքին, ան հեղինակն է նաև բնաստեղծութիւններու երեկուած աշխ

massis Weekly

Volume 35, No. 14

Saturday, April 18, 2015

Pope Francis Commemorates Armenian Genocide Centennial Calls it "First Genocide of the 20th Century"

VATICAN CITY (RFE/RL) — Pope Francis has used the word “genocide” to describe mass killing of Armenians under Ottoman rule in WWI 100 years ago, at a Vatican church service.

Pope Francis remembered the victims of “that immense and senseless slaughter” at the start of the Mass at St. Peter’s basilica, which was attended by President Serzh Sarksian, the supreme heads of the Armenian Apostolic Churches and hundreds of Armenian Catholics.

“It is necessary, and indeed a duty, to honor their memory, for whenever memory fades, it means that evil

allows wounds to fester. Concealing or denying evil is like allowing a wound to keep bleeding without bandaging it,” he declared.

The pontiff spoke of “three massive and unprecedented tragedies” of the past century. “The first, which is widely considered the first genocide of the twentieth century, struck your own Armenian people, the first Christian nation, as well as Catholic and Orthodox Syrians, Assyrians, Chaldeans and Greeks,” he said.

“Bishops and priests, religious, women and men, the elderly and even defenseless children and the infirm

were murdered. The remaining two were perpetrated by Nazism and Stalinism.”

Humanity, he went on, did not learn lessons from those tragedies as evidenced by the mass killings in Cambodia, Rwanda, Burundi and Bosnia later in the 20th century. “Sadly, today too we hear the muffled and forgotten cry of so many of our defenseless brothers and sisters who, on account of their faith in Christ or their ethnic origin, are publicly and ruthlessly put to death ... or forced to leave their homeland,” he said in a clear reference to the beleaguered Christian communities in Iraq and Syria.

Pope Francis’s characterization of the 1915 mass killings and deportations of Armenians was in tune with his views on the subject repeatedly voiced in the past. He publicly called them “the first genocide of the 20th century” in 2013 just a few months after becoming supreme head of the Roman Catholic Church.

The two-hour Mass was concelebrated by Armenian Catholic Patriarch Nerses Bedros XIX and featured medieval Armenian religious hymns performed by two choirs from

Continued on page 4

Davutoglu:
Pope Francis
Part of ‘Evil Front’
Against Turkey

ISTANBUL — Pope Francis’s reference to the 1915 Armenian massacres in the Ottoman Empire as “the first genocide of the 20th century” was part of an international conspiracy against Turkey’s government, Prime Minister Ahmet Davutoglu claimed on Wednesday.

“Currently, an evil front is being formed against us. Now the pope has joined this conspiracy,” “Hürriyet Daily News” quoted him as telling members of the ruling AKP party who will run in Turkey’s general elections slated for June 7.

Davutoglu said the anti-AKP “front” consists of not only external powers but also Turkey’s two main opposition parties.

“We are ready to discuss historical issues, but we will not let people insult our nation through history,” said Davutoglu.

Erdogan similarly condemned the pontiff on Tuesday, warning him to not repeat the “mistake.”

In his statement, Erdogan said,

Continued on page 4

European Parliament Adopts Resolution Urging Turkey to Recognize Armenian Genocide

Members of the European Parliament observe a minute of silence as they commemorate the 100th anniversary of Armenian Genocide

BRUSSELS -- The European Parliament on April 15 overwhelmingly passed a Resolution on the Armenian Genocide centennial.

The resolution, supported by all main political groups, says the European Parliament “joins the commemoration of the centenary of the Armenian Genocide in a spirit of European solidarity and justice.”

It also says Ankara should open its archives and “come to terms with its past, to recognize the Armenian genocide,” and pave the way for a genuine reconciliation between Turkish and Armenian peoples. It also urges

Turkey to “normalize relations with Armenia”.

The Resolution also commended the statement by Pope Francis on 12 April honoring the centenary of the genocide

Turkey was quick to dismiss the resolution even before the vote, with President Recep Tayyip Erdogan saying on April 15 that “whatever decision the European Parliament takes on Armenian genocide claims, it would go in one ear and out the other.”

Erdogan said it was “out of the question for there to be a stain, a shadow called ‘genocide’ on Turkey.”

Los Angeles Prayer Service Commemorates Armenian Genocide LA Mayor Eric Garcetti Delivers Keynote Address

LOS ANGELES -- A historic ecumenical gathering was held at the Cathedral of Our Lady of the Angels on Tuesday, April 14, 2015. The service was hosted by the Most Reverend José H. Gomez, the Archbishop of the Roman Catholic Archdiocese of Los Angeles.

The evening's keynote message was delivered by LA Mayor Eric Garcetti, who courageously reaffirmed the importance of recognizing the Armenian Genocide. “Today, in solidarity with the people of Armenia and the Armenian Diaspora, we speak of a

Genocide” said Mayor Garcetti. “We heard what Pope Francis said and the courage that he had. But it shouldn’t take courage to speak the truth,” he continued.

“In Los Angeles we can speak the truth that a genocide occurred...that 1.5 million souls were erased from this earth...that we have a responsibility to make sure that everybody on this earth recognizes it. As Mayor of the Great City of Los Angeles, I will always stand with the Armenian people and I

Continued on page 3

Armenia Rejects Cooperation with Pro-Azeri PACE Rapporteur on Karabakh

ACE president Anne Brasseur meeting in Armenia

YEREVAN (RFE/RL) -- Armenian lawmakers insisted on Monday that they will not cooperate with a pro-Azerbaijani British colleague who has been tasked by the Council of Europe's Parliamentary Assembly (PACE) with drafting a report on the Nagorno-Karabakh conflict.

The rapporteur, Robert Walter, was named by the PACE leadership last year to launch a fact-finding mission to the conflict zone and prepare the report titled "Escalation of Violence in Nagorno-Karabakh and Other Occupied Territories of Azerbaijan."

This wording prompted furious protests from Armenian members of the Strasbourg-based assembly and the government in Yerevan. They say that it predetermines Walter's findings and runs counter to statements made by U.S., Russian and French mediators trying to broker a Karabakh settlement.

The Armenian side has also accused Walter of having close ties with Azerbaijan's government, saying that the British parliamentarian has repeatedly defended Baku's dismal human rights record criticized by Western human rights groups.

Walter led a team of PACE members that observed Azerbaijan's last presidential election held in 2013. Unlike other Western observers who reported widespread electoral fraud, the PACE mission concluded that the vote met democratic standards.

Walter visited Baku in March and hopes to travel to Armenia and Karabakh later this year. The head of the Arme-

nian delegation at the PACE, Hermine Naghdalian made clear last month that although officials in Yerevan may agree to receive him they will avoid discussing the Karabakh conflict.

Nagorno-Karabakh's leadership has gone further, saying that Walter is not welcome in Stepanakert. "If Walter considers Karabakh a part of Azerbaijan then he should come to Karabakh from there," Davit Babayan, a senior Karabakh Armenian official said recently.

Anne Brasseur, the PACE president, urged the Armenian side to "actively participate" in the drafting of Walter's report when she began a visit to Yerevan on Monday. Speaking after meetings with Armenian members of the PACE, Brasseur said their involvement would ensure that the document will be a "balanced" one.

The Armenian parliamentarians remained adamant, however. "I and other members of the Armenian delegation told Ms. Brasseur that we are not going to cooperate with Azerbaijani lobbyist Bob Walter in drafting such a biased report," said one of them, Naira Zohrabian. "We know very well that the report has long been drawn up and that Bob Walter will only sign it."

Levon Zurabian, another member of the Armenian delegation in Strasbourg, agreed. "By referring to Nagorno-Karabakh as a part of Azerbaijan, the PACE engages in an unacceptable interference in the course of negotiations," he said. "That would only undermine the shaky peace process."

IMF Expects Recession In Armenia

The Armenian economy will likely contract by 1 percent this year due to spillover effects of Russia's economic troubles, the International Monetary Fund has said in a sharp downward revision of its growth projections for Armenia.

"Armenia and Belarus are projected to enter into recession in 2015, and Georgia's growth will slow. In all three economies, the downward turns reflect spillovers from Russia," the IMF said in its latest World Economic Outlook released late on Tuesday.

Mark Horton, the head of an IMF mission visiting Yerevan likewise predicted last week that economic growth in Armenia will be "close to zero" in 2015. He too cited the fallout from the recession in Russia, the South

Caucasus state's leading trading partner and the main source of multimillion-dollar remittances.

Both the IMF and the World Bank forecast a 2015 growth rate of 3.5 percent as recently as last fall. The bank cut its outlook late last month, saying that Armenia's Gross Domestic Product will at best increase by 0.8 percent in real terms.

The Armenian government recorded a GDP increase of 3.4 percent in 2014 and expected faster growth this year. The slowing growth is putting at risk its tax revenue and spending targets.

Apparently anticipating the downturn, the government sold about \$500 million in dollar bonds in international

Continued on page 3

Azerbaijan Blacklists NYT Journalist for Visiting Nagorno Karabakh

BAKU—New-York Times journalist Seth Kugel has been included in the list of undesirable persons of the Azerbaijani Foreign Ministry for visiting Nagorno Karabakh, spokesman for the Azerbaijani foreign ministry Hikmet Hajiyev told Trend news agency.

Seth Kugel of the New York Times traveled to Armenia and Nagorno Karabakh and wrote down the impressions in an extended article titled "A warm welcome in the Caucasus mountains."

Azerbaijan calls the article "biased" and claims it distorted facts.

The article by Seth Kugel tells about the lifestyle of the Artsakh people after the war in the Nagorno Karabakh, stressing that notwithstanding the fact that the Artsakh Republic has not yet

been recognized internationally, but it has a great tourism potential and is considered to be a secure place for tourists.

Yerevan Urged To Evacuate Aleppo Armenians

YEREVAN (RFE/RL) -- Syrian-Armenians remaining in Aleppo are calling on Armenia to help evacuate them from the war-ravaged city where deadly fighting between Syrian government troops and opposition fighters intensified in recent days.

Opposition forces reportedly shelled late last week Aleppo's western Suleymaniya district mostly populated by Armenians and other Christians. News reports from Syria spoke of severe devastation and heavy casualties among civilians caused by shells and rockets.

The fighting made life even more unbearable for thousands of Syrian Armenians remaining in what has for decades been the center of their once prosperous community in the Middle Eastern state. A growing number of them now seem desperate to take refuge in Armenia or other countries. Some have appealed to the authorities in Yerevan directly or through their relatives living outside the war zone.

"We are only asking the Armenian government to help transport us to Yerevan," said Hranush Arakelian, a middle-aged Armenian woman trapped in Aleppo with one of her daughters and three other family members, including a toddler.

"We came under heavy fire the day before yesterday," Arakelian said in a phone conversation with her second daughter living in Yerevan. "The Christian district was shelled and all people went underground. They are now pulling dead and injured people out of the rubble."

"There are no Armenians among the dead. But quite a few of them were wounded," she added.

"They just can't stay there anymore," the Yerevan-based daughter, Narine Sarkisian, told RFE/RL's Armenian service (Azatutyun.am). "Only God knows how they survived this winter."

Arakelian said that both her family and many other Aleppo Armenians want to flee the besieged city but have no money to pay for a journey to safer parts of Syria under government control.

"Many people would like to get out but they have no money for doing that," confirmed Nazik Tatoyan, another Armenian woman from Aleppo, who took refuge in Armenia together with her family last year. She said the family had to sell its car to flee the city.

Responding to the appeals, a senior official at the Diaspora Ministry in Yerevan dealing with Syrian Armenian refugees said Armenia's government cannot move to evacuate people from Aleppo en masse without a decision officially made by community leaders in Syria.

"The wishes of several individuals are not enough," Firdus Zakarian told RFE/RL's Armenian service (Azatutyun.am). "We need a decision by the majority [of community members]."

Zakarian revealed at the same time that Prime Minister Hovik Abrahamian has instructed the government to prepare for the evacuation of Armenian children from Aleppo. But he did not go into details.

April 24 Istanbul and Diyarbakir Commemoration Programs Announced

ISTANBUL (Agos) — The 100th Anniversary End to Denial Initiative has announced its Genocide Commemoration Program for Istanbul and Diyarbakir.

The initiative bringing together Anadolu Kültür ve Arastirma Dernegi/Anatolian Culture and Research Association (AKA-DER), the Human Rights Association Anti-Racism and Anti-Discrimination Commission, Nor Zartonk, Platform Turabdin: The Platform of Turkey's Assyrians, Yüzlesme Platformu (the Facing the Past Platform) and the Zan Social Political Economic Research Foundation, and supported by the London-based Gomidas Institute, the Armenian Council of Europe and Collectif VAN from Paris, held a press conference regarding commemoration events to be held on April 24.

Human Rights Association (IHD) Istanbul Branch Director Eren Keskin read out the press release on behalf of the initiative, and said that the struggle for the recognition of Genocide and against denial would end neither on 24 April 2015 or on 31 December 2015. Keskin added: "As long as the State of the Republic of Turkey, and the majority of society in Turkey that has been nurtured on official ideology do not accept the crime and take steps for the reparation of losses that are in fact irrevocable and irreplaceable, we will continue our search for justice for the Genocide victims of Asia Minor, and the generations that have been dispersed across all corners of the world, or continue to live under genocidal conditions because of denial."

The initiative said that the concrete demand on April 24 would be "recognize the Genocide, issue an apology, provide remedy and reparation". The initiative will gather at the Turkish and Islamic Arts Museum, formerly

the prison where the Armenian intellectuals were imprisoned 100 years ago, from which they will go on to the Haydarpasa Railway Station, their departure point before exile.

Following the commemoration, the grave of Sevag Balıkçı, who was murdered while he was fulfilling his military service, will be visited at the Sisli Armenian Cemetery; and in the evening a march will be held to Taksim for the evening commemoration.

Beyazit Square commemoration

The Armenian Council of Europe, that will come to Istanbul as a guest of the Human Rights Association Anti-Racism and Anti-Discrimination Commission will hold a commemoration at Beyazit Square, at 10 am, on April 24. Known as "the 20 Hunchakian gallows", the 20 Hunchakian leaders and party members who were hanged in the Square on 15 June 1915 will be commemorated with the attendance of members of the Human Rights Association Anti-Racism and Anti-Discrimination Commission.

Armenian and Assyrian victims to be commemorated in Diyarbakir

On the same day, the Armenian and Assyrian victims of the Genocide will be commemorated in Diyarbakir at the ruins of the Surp Sarkis Church with the attendance of the children and grandchildren of the victims. In the afternoon, a commemoration event with broad participation is planned with the support of the Human Rights Association, the Diyarbakir Bar Association, the Zan Foundation, the Diyarbakir Metropolitan Municipality, and the Sur Municipality and speeches by Kurdish, Armenian and Assyrian attendees. In the evening, a press conference will be held with the participation of representatives of supporting organizations.

Los Angeles Prayer Service Commemorates Armenian Genocide

Continued from page 1

will always stand for truth. It is a genocide and in Los Angeles, we accept that and we move forward with the responsibility to make sure that every lie is answered with the truth."

In his speech, Mayor Garcetti reflected on the impact of the Armenian Genocide on the international level. "A hundred years ago, while slaughter happened in Anatolia, where we lost soul after soul, after soul, it did not go

unnoticed. The New York Times ran 145 stories on the race extermination of the Armenians. The coverage was so prolific that it led Herbert Hoover to state probably Armenia was known to the American school child only a little less than England."

More than 150 religious leaders joined civic officials and over three thousand faithful in honoring the memory of the 1.5 million Armenian martyrs who perished during the Armenian Genocide of 1915.

Istanbul Exhibition: Without Knowing Where we are Headed...

This is a segment from a collection of portraits by artist Nalan Yirtmaç of 100 Ottoman Armenian intellectuals who were arrested and taken to concentration camps on April 24, 1915, created for the exhibition "Without knowing where we are headed..."

ISTANBUL — A new exhibition at the Depo art and culture center in Istanbul by artists Nalan Yirtmaç and Anti-Pop points a finger at the brutality experienced by Armenian people living in the Ottoman Empire and in Turkey, Today's Zaman reports.

On display since April 4 on the first floor of Depo in the Tophane neighborhood, "Without knowing where we are headed..." invites the audience to reflect on both the past and the present day.

The exhibition is made up of portraits of 100 Armenian intellectuals who were among the more than 200 significant figures from the Armenian community who were arrested on April 24, 1915, upon the order of Talat Pasha, the interior minister of the time.

"Last week, from among us, Agnuni, Khajag, Zartaryan, Cangulyan, Dagavaryan and Sarkis Minasyan were summoned by Ankara and they set on the road. We do not know their whereabouts now. I grieve, because although we suffered so much hardship under the Autocracy regime, we are still being unjustly persecuted in this era of Freedom and Constitutionalism also. Was this the fortune to befall those who suffered and toiled for the sake of the motherland all those years!"

From Simpad Pürad's letter dated May 30, 1915 written from the prison of Ayas

"It may be that one day we would be forced to go, but... We would set out just like those in 1915 did... Like our forefathers... Without knowing where we were headed... Walking on the roads they trod... Feeling the torment, living the pain..."

From Hrant Dink's article "Like a nervous pigeon: my unsettled state of mind"

These intellectuals, most of whom were arrested on April 24, 1915 in Istanbul one day before the Allied land-

ings in Çanakkale (Gallipoli), were taken to two concentration camps in Çankırı and Ayas, near Ankara. Most of them were slain by band members set loose from prisons. These arrests constitute the first step of the Committee of Union and Progress government's decision of deportation which soon evolves into a genocide. Following the arrest of approximately 250 people on the night of the 23rd leading up to the 24th, a massive police operation is set underway which targets 2500 people over the course of a couple of days.

The work comprised of portraits of Armenian intellectuals arrested, exiled and killed on April 24 and in its aftermath was created by artist Nalan Yirtmaç. This work pulls them out from under the generic heading of "arrested and cast out Armenians" and turns them into people with familiar names and faces; the active participants of the cosmopolitan Ottoman intellectual milieu. These portraits the artist has produced in her own pictorial language based on photographs from the few publications that have survived to the present day summon a past that is scarcely known by some and completely ignored by others back to collective memory.

The work created by Anti-Pop immediately after the assassination of Hrant Dink on January 19, 2007 is exhibited together with these portraits, drawing attention to the agonizing continuity between 1915 and the massacre of Hrant. On one hand are the intellectuals arrested and killed a hundred years ago, and on the other a revolutionary who paid with his life only a few years ago for believing that Turks and Armenians will reconstruct their own identities on healthy grounds and live in equality and freedom.

To come to terms with the great catastrophe experienced in the Ottoman state and Turkey, to bow our heads and mourn together...

DEPO culture and debate center

IMF Expects Recession In Armenia

Continued from page 2

markets late last month. It is due to spend \$83 million of the Eurobond proceeds on covering the 2015 state deficit projected at roughly \$250 million. Another \$200 million is to be channeled into a government "stabilization fund" for special budgetary expenditures.

The IMF expects the Russian economy to shrink by 3.8 percent this year and another 1.1 percent in 2016 mainly because of recent months' sharp fall in oil prices.

The Russian recession has already dramatically slashed the dollar value of remittances from scores of Armenia migrant workers in Russia.

SD Hunchakian Party Representative Addresses Ararat Home Board of Trustees

Harry Sarafian joins Ararat Home Trustees at their monthly dinner meeting From left to right: Ron Nazeley, Dr. Roy Martinian, Shahe Boyadjian, Joseph Kanimian, Dr. Sarafian, Peter Darakjian, Armen Hampar

MISSION HILLS, CA - Continuing its efforts of forging closer bonds with leading organizations in the Armenian community, the Ararat Home Board of Trustees was pleased to invite the Secretary of the Central Committee of the Social Democratic Hunchakian Party (SDHP), Dr. Harry Sarafian, to its regular monthly dinner and meeting on March 25, 2015. Ararat Home Board Chairman Joseph Kanimian, Esq. introduced Dr. Sarafian and noted that this was the third in a series of such meetings.

Dr. Sarafian thanked the Board for its warm welcome. He presented the history of the SDHP from its establishment to its social activism to its current work and presence in multiple countries on six continents. He explained that the party is encouraged that the ideals of its founders are now being independently pursued by activ-

ist Turks in Turkey. He spoke of the challenges the party faces in the political sphere of Armenia today as well as in the Diaspora and the opportunities it shares with other political parties in assisting Armenians in the Middle East, especially Syria, in helping the development of Armenia and Artsakh, gaining recognition of the Armenian Genocide, and in strengthening the connection between the Diaspora and the homeland, particularly for Armenian youth.

Dr. Sarafian expressed appreciation and support of Ararat Home's long-standing mission and work in preserving Armenian culture and heritage and caring for Armenian elderly. On behalf of the Board of Trustees, Mr. Kanimian presented Dr. Sarafian several Ararat Home memorabilia and thanked the SDHP for its support and media coverage of the Home's activities.

Pope Francis Commemorates Armenian Genocide

Continued from page 1

Gyumri. Underlining its ecumenical spirit, Catholicos Karegin II, Catholicos Aram I and over a dozen bishops of the Armenian Apostolic Church sat in a place of honor in the basilica along with President Sarkisian.

In another unprecedented development, Catholicos Karegin II and Catholicos Aram I embraced Pope Francis at the altar and delivered sermons at the end of the ceremony broadcast live to Armenia.

"Our ancient people were uprooted from their cradle and historic homeland and scattered around the world," Catholicos Karegin II said in reference to the Armenian genocide. "Our centuries-old Christian heritage was torn down, destroyed and seized."

"However, nothing — neither suffering, nor persecution or even death — forced our people to renounce their

sacred faith," he added.

Both Armenian Church leaders expressed their "deep gratitude" to the Roman Catholic Church for its attempts to stop the genocide and support its survivors. They specifically paid tribute to Pope Benedict XV who protested to Ottoman Sultan Mehmed V against the massacres.

"We will never forget the continuous concern, assistance and solidarity of the Church of Rome towards Armenians — that is to say towards justice," said Catholicos Aram I.

Pope Francis also honored Armenia and its worldwide Diaspora by bestowing the title of "Doctor of the Universal Church" on St. Gregory of Narek, a 10-11th century Armenian cleric renowned for his religious writings. Only 35 Christian figures have received the Catholic title to date. A large picture of Gregory was put on display during Sunday's Mass.

Pope Francis Part of 'Evil Front' Against Turkey

Continued from page 1

"I saw a different politician during our meetings. I am not saying religious figure, I saw a different politician. But after these statements, I unfortunately saw the difference in both his political

identity, and his stance as religious figure, entirely as the manifestation of a very, very different mentality, of a perception that throughout history has caused the slaughter of millions of people".

Pope Francis defended his

Genocide Studies International New Issue Dedicated to Centenary of the Armenian, Assyrian and Greek Genocides

TORONTO -- The International Institute for Genocide and Human Rights Studies (A Division of the Zoryan Institute) is pleased to announce the release of Genocide Studies International Volume 9, number 1, Spring 2015. The new issue is dedicated to the Ottoman Genocides of the Armenian, Assyrian, and Greek peoples, marking the upcoming 100th anniversary of the Armenian Genocide in April 2015.

This peer-reviewed journal was edited by Roger W. Smith. The new issue includes six articles:

- "Introduction: Ottoman Genocides of Armenians, Assyrians, and Greeks," by Roger W. Smith

- "Contending Interpretations Concerning the Armenian Genocide: Continuity and Conspiracy, Discontinuity and Cumulative Radicalization," by Robert Melson

- "The Genocide against the Ottoman Armenians: German Diplomatic Correspondence and Eyewitness Testimonies," by Tessa Hofmann

- "Academic Denial of the Armenian Genocide in American Scholarship: Denialism as Manufactured Controversy," by Marc. A. Mamigonian

- "The Complexity of the Assyrian Genocide," by David Gaunt

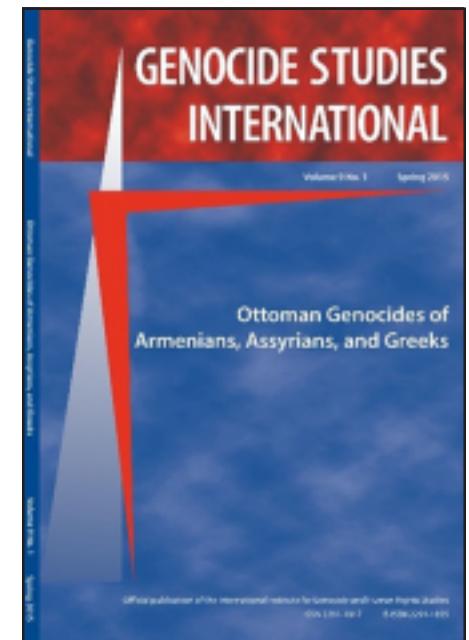
- "The Genocide of the Greeks of the Ottoman Empire, 1913-1923: A Comprehensive Overview," by Vasileios Th. Meichanetsidis.

Prof. Smith's article introduces the themes addressed in this special issue of GSI and emphasizes how careful consideration of the Ottoman genocides deepens our understanding of what genocide is and how it can be enacted.

Prof. Melson's article examines the relationship between the Armenian massacres of 1894-1896 and on the process that initiated the Genocide during and following WWI. One group of historians argue that the Genocide was a continuation of the 1894-1896 massacres and that its origins were rooted in Islam and Ottoman culture, whereas a second group of scholars contend that the Genocide was qualitatively different from the massacres and that it was driven by a policy of radicalization during WWI. The article concludes with an evaluation of some of the assumptions of the second view.

Hofmann's article documents and analyses the genocide of the 1.5 million Armenians in the Ottoman Empire during 1915 and 1916 and is based mainly on the German diplomatic correspondence of the time, which is preserved at the Political Archives of the German Foreign Office, in Berlin. A special subsection of the article is dedicated to the clandestine intelligence organization, Teskilat-i Mahsusa (Special Organization), which planned,

stance the day after the landmark liturgy in St. Peter's basilica attended by Armenia's top political religious leaders. Speaking at a morning Mass, he said the Catholic Church is right to spread a "message of frankness and Christian courage" around the

implemented and largely conducted the destruction of the Armenians. Germany's involvement in the destruction of Ottoman Armenians, Aramaic-speaking Christians, and Greek-Orthodox Christians is also examined.

Mamigonian's article traces the early development of Armenian Genocide denial and focuses on the more recent refinements and the penetration of denial into mainstream American academia, posing as a legitimate intellectual position within a historical debate.

Prof. Gaunt's article focuses on another group targeted by the Ottoman Empire for extermination: the Assyrians. The Assyrian Genocide involved many non-Armenian Christian groups native to eastern Anatolia and northern Mesopotamia. Among them were the Assyrian Church of the East, the Chaldean Church, the Syriac Orthodox, and some smaller sects.

Meichanetsidis' article refers to the 1913-1923 Genocide of the Greeks of the Ottoman Empire and provides a comprehensive overview of the overall genocidal process. The article aims at providing an understanding of the Genocide and a sense of the Ottoman projects of destruction that included Armenians, Assyrians/Arameans and Greeks in an attempt at a total restricting of Ottoman society and the creation of a Turkish Muslim national state.

Also included is a book review: *The Young Turks' Crime against Humanity: The Armenian Genocide and Ethnic Cleansing in the Ottoman Empire* by Taner Ak?am, reviewed by Dr. Rouben Paul Adalian, Director of the Armenian National Institute.

For information on subscribing to the journal, or to purchase single copies, please visit <http://www.utpjournals.com/Genocide-Studies-International.html> or contact the International Institute for Genocide and Human Rights Studies (A Division of the Zoryan Institute) at admin@genocidestudies.org or by telephone 416-250-9807.

world.

"We cannot keep silent [about] what we have seen and heard," Francis said, according to Radio Vatican. He cited the examples of the apostles Peter and John, who he said defied threats to their life to preach the truth.

ԲՆՈՐՐԱՆ՝ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ ԽՈՐՃՐՈՒ ՀԱՆԴԵՍ

ՎԱՀԱՆ ԲԱՀԱՐԵԱՆ

2014 թ. լոյս տեսաւ «Բնօր-
րան»-ի հերթական համարը, որն
ընդգրկում է թիւ 1-2-3-4-5-6 (21-
26) 2008-2013 թուականների հրա-
տարակութիւնները:

Նկատի ունենալով Հանդէսի
Երկար տարիների բերած նպաստը
Հայ կեանքին, ամփոփ կերպով
անդրադառնանք նրա ծնունդին:

Հայաստանի Հայրենակցական
միութիւնների խորհուրդը (ՀՀՄԽ)

Հիմնադրուեց 1993 թ. Օգոստոսի 23-ին Երեւանում 9 հիմնադիր անդամներով՝ «Այնթապ» հայրենական միութիւն (ՀՄ), նախագահ՝ Վ. Դեմիրճեան, «Զէլթուն» Պատմամշակութային միութիւն (ՊՄՄ), նախագահ՝ Դ. Գայբակեան, Հայաստանի եղեսահայերի ՀՄ, նախագահ՝ Ժ. Աւետիսեան, «Մուսալեռ» ՀՄ, նախագահ՝ Կ. Տէր-Պետրոսեան, «Նոր Արաբկիր» հայրենական բարեկիրական միութիւն (ՀԲՄ), նախագահ՝ Փ. Ղազարեան, «Նոր Կիւրիին» ՀՄ, նախագահ՝ Հ. Ճղլեան, «Սեբաստիա» ՀՄ, նախագահ՝ Ա. Բուռնազեան, «Վասպուրական» ՀՄ, նախագահ՝ Լ. Միրիջանեան, «Վերածնուած Հաճըն» ՀՄ, նախագահ՝ Գ. Կրբեկեան:

1995 թ. լուս տեսաւ ՀՀՄԽ-ի հանդէսի առաջին թիւը (բացառիկը), որտեղ տեղ են գտել Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ՝ Լեւոն Տէր-Պետրոսեանի, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Գարեգին Ա.-ի եւ ՀՀՄԽ-ի ատենապետ՝ Ժողեփ Աւետիսեանի ողջոնի խօսքերը:

«Հայրենակցական միութիւն-
ների շարժումը ամենաառողջ շար-
ժումներից է; Վեր կանգնելով կու-
սակցական հակամարտութիւննե-
րից՝ այն ձգտում է աշխարհաս-
փիւռ հայութեան մէջ վառ պահել
Փոքր հայրենիքի լիշտատակները,
փրկել նրանից մնացած մասունք-
ները եւ դրանք ներդնել Մեծ
հայրենիքի բարգաւաճման գոր-
ծում»-Լ. Տէր-Պետրոսեան:

«Հայրենակցական միութիւն-
ների խորհուրդը նոր երեւոյթ է
հայրենակցական միութիւնների
գործունելիութան պատմութեան մէջ։
Այն մեծ անելիքներ ունի նորան-
կախացեալ մեր հայրենիքի առկա-
յութեամբ։ Իսկ «Բնօրրան» հան-
դէսը ողջունելի իրողութիւն է։ Ես
այսպէս եմ պատկերացնում։ Հան-
դէսը ունենալու է այնպիսի առանձ-
նայատկութիւն, ուղղուածութիւն,
որը բաղդատելի չպէտք է լինի
ուրիշ հանդէսների հետ», - Գարե-
նին Ա. Կաթոռիկոս։

«Հայրենակցական խորհուրդն.
սկզբնաւորեց գործընթացը հայրենակցական համագործակցութեան շարժման համախմբելու, մէկտեղելու մեր կենսանիւթական եւ հոգեւոր կարողութիւնները վասն անկախ պետականութեան՝ հայրենակցական խորհերի եւ ազգային իղձերի երաշխաւոր իրագործող ուժի հոգաման»:

«Բնօրբանը» մեկնողը կը լի-
նի այս երկրացին զաղափարի Արա-
րատի հորիզոնով ձգուող մեր
բնօրբանի անմար լիշտակները
քարոզելով եւ ամրակայելով հայ-
րենակցական նոր սերունդների
մէջ».- Փոսէֆ Աւետիսկեան:

Նկատի ունենալով այն հանդամանքը, որ ես, որպէս Բէյլանի հայրենակցական միութեան ատե-

Նապետ եւ Լոս Անձելոսի Հայրենակցական միութիւնների միացեալ մարմնի (ՀՄՄՄ) փոխառենապետ, մերտ գործակցութիւն եմ ունեցել ժողովական Աւետիսեանի հետ, որը շարունակուում է, եւ բաւական տեղեակ լինելով Հայրենակցական-ների գործունէութեանը, որոշեցի մի փոքր անդրադարձ կատարելով, ամփոփ կերպով ներկայացնել Հայրենակցականների որոշակի միասնական գործունէութեան մասին:

Բացառիկում տեղ գտան «1915-1995», «Այսպէս բռնագրաւուեց Արեւմտեան Հայաստանը», «Մեր պահծալի վերապրածները», «Արդարների լիշտակն օրհնեալ է» եւ այլ վերնագրերով նիւթեր, որոնք աւետում էին հայրենակցականների շարժման սկիզբը, մի դժուարին առաքելութիւն, որի մեծ մասը իր ուսերի վրաց կրեց ու կրում է ՀՀՄԽ-ի ատենապետ՝ Ժողէֆ Աւետիսեանը։ Նա ջանք չխնայեց հանդէսը տարածելու սփիւռքի գաղթօճախիներում։ Հիբանամում, ԱՄՆ-ի Լոս Անձելու քաղաքում եւ այլուր, ամրապնդելով Հայաստանի ու սփիւռքի հայրենակցականների կապերն ու աշխուժացնելով հայրենակցական շարժումը որպէս Անկախ Հայաստանի պետականացմանը սատարող հզօրուժ։ Զնայած, հայրենակցական միութիւնները իրենց ծրագրերով ոչ-քաղաքական կազմակերպութիւններ են, իրականում նրանք «Քողարկուած» քաղաքականութիւննեն վարում յանուն ազգային շահերի, օգնելով սփիւռքում քաղաքական գործիչներին եւ Հայրենիքի հզօրագման գործընթացին։

«Բնօրբան»-ը դարձաւ Հայաստանի ու ափիւռքի հայ ժողովրդի կին Հայաստանի անկախ պետականութեան շուրջը համախմբողը՝ ամրապնդելով Հայաստանի ու սպիտակ հայրենակցականների կապը պետականութեան հետ, որի կարգաւորող ուժը մինչեւ 1997 թիւը նրա ղեկավար խմբագիր՝ Լեւոն Միրիջանեանն էր, այնուհետեւ՝ ժողէֆ Աւետիսեանը:

Ես եւս իմ համեստ լուման
ունեմ «Բնօրբան»-ի տարածման
գործում Լոս Անձելոսում՝ ժողէֆ
Աւետիսեանի հետ։ Նրա ներկայու-
թիւնը Լոս Անձելոսի հայրենակցա-
կան միութիւնների միջոցառում-
ներում աւելի էր բարձրացնում-
հայի հայրենասիրական զգացմունք-
ները դէպի Հայրենիքը՝ Անկախ-
Հայաստանը։

Նոր կազմաւորուող ՀՀՄԽ-ն
կարիք ունէր համակարգիչների,
որոնց ծախսը շուրջ 10 հազար
տոլլարի էր նայում: ՀՄՄՄ-ի ատե-
նապետ Գրիգոր Շէնեանը ազգային
բարերար Վահան Շամլեանի ման-
կական ընկերն էր, իսկ Շամլեանը
հսկայական գումարներ նուիրաբե-
րեց եւ իր անունով հիմնադրեց
«Վահան եւ Անուշ Շամլեան ազգա-
յին վարժարան»-ը: Շէնեանը առա-
ջարկեց Վահան Շամլեանին հիւ-
ռասիսնել ձևով: ասո ոնթարքում

բամբրուկ ձպով, այդ ըստացքնեւս
նրան ծանօթացներով ժողէք Աւե-
տիսեանի հետ, քննարկել համա-
կարգիչների հարցը, որը, ըստ
նրան, կը յաջողուի: Զուկ ուտելու
հաւաքոյթը կազմակերպեցինք, բայց
հարցը քննարկելու ժամանակ այն-
պիսի անցանկալի մթնոլորտ ատեղծ-
ուեց, որ «կերածներս քթներիցս
եկաւ»: Շամիեանը ջղախնացաւ նշե-
լով, որ իրեն ձուկ ուտելու հրաւի-

ენე ენე, ორაჲსაყმი համակարգիչնե-
რը գնენ ლու դրա՞մ ը նուիրի... Պահը
շատ տհաճ էր ու հարցը չլուծ-
ուեց...: Համակարգիչները ուրիշ
միջոցներով գնուեցին: Հարցը թող-
նում ենք առանց մեկնաբանու-
թեան...:

Նշեմ նաեւ, որ հայրենակցականների ուղին փշոտ է եղել եւ պայքարելով են հասել յաջողութիւնների: Դժբախտաբար, արգելակողների մէջ լուրջ «մտաւորականներ» են եղել, որոնք խոչընդոտել են հայրենակցականների միացեալ զորքունէութիւնը, խոչընդոտել են առաջարկութիւնը, որուն առաջարկութիւնը կատարել են այլ առաջարկութիւններ:

դոտելով այդ գործունէութեան
առաջընթացը, նոյնիսկ պատրուակ
բերելով ուղղագրութեան հարցը
որ իբր թէ իրենք «չեն համանում
հայաստանէան ուղղագրութիւնը»,
որի պատճառով հարժարւում են
«Բնօրբանից»: Այս խօսքերը պատ-
կանում են ՀՄՍՄ-ի ատենապետի
«աթոռին յաւիտենական կպած»:
ատենապետ Գրիգոր Շէնեանին, որն
այս արտայալութութեամբ ՀՄՍՄ-ի
մէջ մտնող բոլոր հայրենակցական
միութիւնների անունից, նրանց
ներկայութեամբ բոլովտեց «Բնօր-
բան»-ի ստացումը նրանց կողմից
Սա վայել չէր նման կազմակերպու-
թեան դեկավարի կոչումին, ուստի
այս եւ նման այլ վարուելակերպի
հետեւանքով որոշ միութիւններ
կորցնելով վատահութիւնը ՀՄՍՄ-
ի ատենապետի նկատմամբ, այդ
թւում մէր հայրենակցական միու-
թիւնը, դուրս եկան ՀՄՍՄ-ի շար-
քերից...: Անկախ այս մօտեցումից
ՀՄՍՄ-ն իր հնարաւորութեան սահ-
մաններում ձեռք մեկնեց ՀՀՄ-ին

Լոս Անձեռոսի բազմաթիւ մի-
ջոցառութներից մէկն էլ Բէլլանի
հայրենակցական միութեան տաս-
նամեակի ճոխ նշումն էր Լոս
Անձեռոսութ, որին ներկայ լինելով
ժողէֆ Աւետիսեանը, իր ելութով
էլ աւելի ոգեւորեց միութեան վար-

—
—
—
—
—

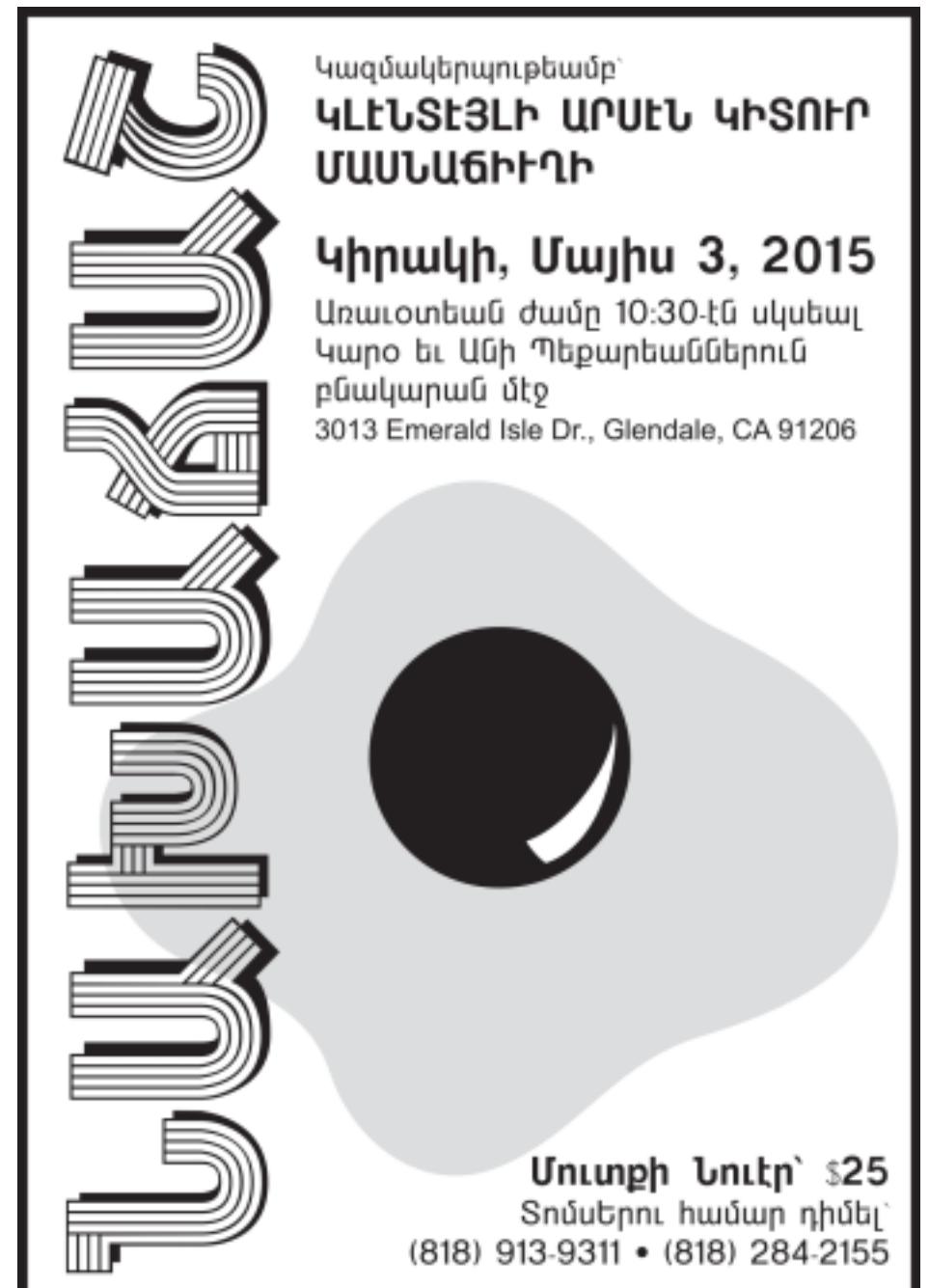
չութեանը եւ ժողովրդին, նրա հայապահպանման եւ Հայրենիքի կողքին լինելու գործում: 1996 թ. «Բնօրբան»-ի 1-2 (2-3) թուի էջ 38-ում եւ 2008-2013 թթ. «Բնօրբան»-ի 1-2-3-4-5-6 (21-26) թուի էջ 21-ում գրուած է այլ տամնամեակի մասին, որը հպարտանալու առիթ է միութեան համար, այսինքն «Բնօրբան»-ը սկսեց արձագանքել սփիւռքում եւ Հայրենիքում հայրենակցականների, եւ, ընդհանրապէս, հայկական իւրաքանչիւր շարժման՝ բոլոր ասպարէզներում:

ՀՀՄԽ-ի 1996թ. Սեպտեմբերի 2-ի ընդհանուր ժողովի որոշումով իր կազմում անդամագրեց Հայաստանի մի քանի հայրենակացական միութիւններ եւ Լու Անձելոսի Բէյլանի հայրենակացական միութիւնը, նրանց դիմումի համաձայն (տե՛ս՝ 1996թ. «Բնօրբան» թիւ 3-4 (4-5), էջ 64):

1998թ. Ապրիլի 20-ին Բէլլա-
նի հայրենակցական միութեան վար-
չութիւնը հանդէս եկաւ կարեւոր
«Կոչ հայրենակցցներին» յայտա-
րարութեամբ՝ բացատրական 24
կէտով, որպէսզի Բէլլանի մասին
գիրք հաստարակուի Հայոց ցեղաս-
պանութիւնից յետոյ դեռ վերապ-
րողների յուշերը կորատից փրկելու
համար: Այդ կարեւոր կոչը տեղ է
գտել «Բնօրրան»-ի թիւ 1-2 (8-9)
1988 թ. Էջ 26-ում:

1988 թ. չը 20-րդ մ:
Պատժական գիտութիւնների
թեկնածու, լրագրող Գէորգ Եա-
զըճեանը զրեց իմ «Շարունակուող
մեղեղի», «Հայաստան-սփիւռք հա-
մաժողով եւ հայաստանեան օրա-
գիր» եւ «Աքսորեալի գողգոթան»
զրքերի գրախօսականները, որոնք
ժողէֆ Աւետիսեանը ընդգրկել է
«Բնօրբան»-ի թիւ 1-2-3 (14-16)
2001-2003 (տե՛ս էջ 300):

覃文平 18

ԳԱԼ ՏԱՐԻ՝ ՎԱՆ (3) ՊԱՏԱՌԻԿՆԵՐ՝ ԵՐԱԶՄԻՆ ԱՐԵՒՏԱՅԱՅԱՏԱՆԵՆ

ՎԱՐԴԳԵՍԳՈՒՐՈՒԻԵԱՆ (Ծարունակուածնախորդքիւեա)

ԵԱՀՅԵՐԻԱՆԵՐԸ

Բոլորս ալ լսած ենք Ենիչերի-
ներուն մասին։ Գիտենք որ անոնք
Օսմանեան կայրութեան ժամանակ
քրիստոնեաներու զաւակներին կազմ-
ուած մասնաւոր գումարտակ մըլն էր
որ սարսափ կ'ազդէր թշնամիին
վրաց։ Աւելի յստակացնելու եւ պատ-
մական ծիրին մէջ դնելու համար
Ենիչերուներու երեւոցթը, կարժէ
քանի մը պարբերութեամբ խօսիլ
անոնց մասին։

Օսմանեան կայրութեան առաջին սուլթան Մուրատ Ա.-ի օրով՝ 1365 թուականին կազմուեցաւ Ենիշերուներու առաջին գումարտակը (1000 գինուոր): 1380-ական թուականներէն սկսած, Ենիշերիները «տէշչիրմէ» (հաւաքուող) զօրամասերն էին, որոնք զվահաւորաբար Անատոլուցին եւ Պալգաններէն հաւաքուած քրիստոնեաններու զաւակներն էին: Հրեանները ազատ կացուցուած էին այս ծառայութենէն: Թուրքերը չէին կրնար մաս կազմել Ենիշերիներու բանակին:

Ենիշերիները կը կոչուէին նաեւ
«քափըզուլլարը», այսինքն «դրան
սպասառողները», Սուլթանական պա-
լատներու «դրանապանները»: Անոնք
ենթակաց էին շատ խիստ կարգապա-
հութեան, համազգեստուոր էին, ած-
սական եւ հանգստան թոշակ ալ կը
ստանային:

Ամէնս հինգ տարին մէկ, կայս-
րութեան քրիստոնեայ նահանգնե-
րու կառավարիչները «մարդորսոր-
դութեան» կ'ելլէին եւ իրենց շրջան-
ներէն 6-14 տարեկան տղաքը կը
հաւաքէին, զանոնք կը յանձնէին
մասնաւոր ընտրուած թուրք ընտա-
նիքներու որպէսզի թրքերէն լեզուն
եւ իսամական կրօնքը լաւ սորուէին,
թրփատուէին, իսլամանացին, ներ-
մուծուէին թրքական մշակութին մէջ,
թրքանացին եւ պատրաստուէին իրենց
առաքելութեան: Թրքական ընտա-
նիքներէն «շրջանաւարտ» ըլլալէն
ետք, անոնք կը փոխարդուէին մաս-
նաւոր դպրոցներ ուր զինուրական
լաւագոյն մարդումներու եւ արուես-
տին հետ կը սորուէին նաև հաշուա-
պահութիւն, դիւսնազիսութիւն, երկ-
րաչափութիւն, եւ որեւէ վիտութիւն
որուն մէջ պատանին սէր, հետաքրք-
րութիւն եւ կարողութիւն ցոյց կու
տար: Անոնք կը կոչուէին «աճէմի
օղլան» (անփորձ տղայ): Այս դպրոց-
ները կը նմանէին մեր վանքերուն
ուր կարգապահութիւնը եւ ամբող-
ջական հնագանդութիւնը պայման
էր: Անոնց արգիլուած էր մօրուք
երկարելը (կրնացին պէիս ունենալ),
շատ խիստ կարգապահութեամբ միշտ
հսկողութեան տակ էին:

Մեր պատմութեան գիրքերուն
մէջ կը կարդանք որ ինչպիսի
սրտածմլիկ տեսարաններ կը պարզ-
ուէին երբ թուրքերը զային եւ
հայերու կամ քրիստոնեաններու տու-
ներէն պատանիները տանէին։ Շատ
մը ոչ-թուրք պատմաբաններ սա-
կայն տարբեր պատկեր ցուց կու
տան։ Շատ մը քրիստոնեայ ընտա-
նիքներ մասնաւոր կը պատրաստէին
իրենց զաւակները որպէսզի «Հաւա-
քարար»ները զամոնք ընտրէին։ Շատ
մը թուրք դրացիներ կը խնդրէին
իրենց քրիստոնեայ դրացիներէն որ
«Հաւաքարար»ներու ացցելութեան
ժամանակ իրենց (թուրքերուն) զա-
ւակները «որդեգրուէին» քրիստոն-
եաններուն կողմէ որպէսզի անոնք ալ
պատեհութիւնը կամ բախտը ունե-

Նային գտուելու եւ տարուելու։ Ինչու՞ որովհետեւ եթէ զաւակդ ընտրուեցաւ, ան առիթը պիտի ունենար շատ լաւ մնունդ առնելու եւ շատ բարձր ուսումն ատանալու, պետական եւ զինուորական բարձրաստիճան պաշտօնմերու տիրանալու, եւ կրնար մինչեւ անզամ Մեծ Վեզիրի պաշտօնին տիրանալ եթէ այդքան մը խելացի, ճարպիկ եւ բախտաւոր ըլլար։ Նուազագոյն պարագային անօր մը, քանի մը տարիէն, կրնար տուն այցելել եւ մեծապէս օգոստակար ըլլալ իր ծնողքին եւ ընտանիքին։ Այս կը նմանի զաւակդ գիշերօթիկ լաւագոյն վարժարանը որկես, վասուահ որ ան օր մը շատ փայլուն ապագայ պիտի ունենալ, պետական շատ բարձր պայտօնմեռու ահանի տիրանալ։

պաշտօնաներու պրար տրրասայց:
Ենիչերիները սկզբնական
շրջաններուն սուլթաններուն թիկ-
նապահներն էին: Պատերազմներու
ժամանակ սուլթանները իրենք անձ-
նապէս կը հրամայէին օսմանեան
բանակներուն: Ենիչերիներուն պար-
տականութիւններէն մէկն էր նաեւ
պաշտպանել իրենց սուլթանը: Անոնք
նաեւ կ'արշաւէին ճակատամարտե-
րու ամենավտանգաւոր վայրերը եւ
դժուարութիւնները կը վերածէին
յաղթանակներու: Անոնք սարսափին
էին թշնամիններուն: Կը բաւէր որ
Ենիչերիները երեւնային, արդէն
թշնամի զինուորներուն սրտերուն
մէջ վախը կ'ինար:

Ենիշերիները Օսմանեան բա-
նակին միայն տասը (10) առ հա-
րիւրն էին; Օսմանցիներուն հեծելա-
զօրքը գլխաւոր կորիգն էր բանա-
կին: Մինչ 1400-ական թուականնե-
րուն Ենիշերիներու թիւը 1000-ի
շուրջ կը տարութերուէր, կամաց-
կամաց, 1680-ական թուականներուն
անոնց թիւը հասաւ 54,200-ի:

Ենիշէրիները պչտք չէր ամուս-
նանալին եւ ընտանիք կազմէին։
Բայց երբ շատ գորացան, սկսան
շփանալ եւ զանազան պահանջքներ
դնել Սուլթանին առջեւ։ 1566-ին
Սուլթան Սէլին թ. ը արտօնութիւն
տուաւ անոնց ամուսնալու։ Անոնք
սկսան իրենց կամքը պարտադրել,
կառավարական բարձր պաշտօններ
դնել եւ փոխանակ միայն զինուորա-
կան եւ պետական հարցերով զբաղ-
ուելու, սկսան զանազան շահութա-

բեր գործերու մէջ մտնել: Թուրք-իսլամ բնակչութիւնը սկսաւ նախանձիլ, խլրտիլ եւ պահանջել որ իրենց զաւակներն ալ ներմուծուին Ենիշերիներու գորագունդերուն մէջ: 16-րդ դարուն, Ենիշերիներու զաւակները մասնաւորաբեր, առանց գտումի, առանց Նախնական - նախապատրաստական մարդումներու եւ զինուորական կրթութեան, սկսան արձանագրուիլ: Կարգապահութիւնը շատ նուազեցաւ, Սուլթանին եւ կառավարութեան հանդէպ հնագանդութիւնը տկարացաւ եւ բնականաբար իրենց ալ մարտունակութիւնը շատ տուժեց: Քանի մը անգամ անոնք ապառամբեցան Սուլթաներուն դէմ եւ աւելի բարձր վճարում պահանջեցին: 1622-ին երբ Օսմանցիները պարտուեցան Լեհերէն, Սուլթան Օսման Բ. ը ուղեց Ենիշերիներու գումարտակները «Կարգի բերել», բարելաւել կամ բնաջնջել: Ենիշերիները երբ իմացան Սուլթա-

սղչ-շրջապարհության սկզբան
ին մտայնութեանը, ապստածըե-
ցան, գերեվարեցին Օսման Բ.-ը եւ ...
գլխատեցին զայն: Կարդ մը Վիլա-
յէթներու մէջ, Ենիշերիները իրենք
էին «Վալի»ները, (Կառավարիչնե-
րը) եւ կառավարութիւնը, եւ ան որ
չհազարդէր իրենց, եաթաղամին

Հպումը կ'ըզգար իր վիզին վրայ...

1800-ական թուականներու սկիզբները, Սուլթան Սիլիմ Գ. փորձեց Օսմաննեան բանակը արդիականացնել: Բնականաբար ան բախիեցած իր գորավարներուն, հսլամ Մոլլաներուն եւ մանաւանդ Ենիչէրիներուն բուռն ընդիմութեան եւ իր կեանքը վրայ տուաւ: 1826-ին Սուլթան Մուրատ Բ. յաջողեցաւ բնաշնչել Ենիչէրիները: Իստամպուլի մէջ անոնց բանակատեղին ուժբակոծեց (ուր 4000 Ենիչէրիներ ապահովուեցան), ողջ մաս ցողներուն աքսորեց կամ գլխատեց: Վերջին Ենիչէրիները գլախատուեցան թեսալոնիքին «Արիւնոտ Աշտարակ»ին մէջ:

Առևտիքամասներ Ալի

Մինչ Սուլթան Սելիմ Գ.-ը կը
փորձէր Օսմանեան Կայսրութիւնը
բարելաւել, Եւրոպականացնել, Եգիպտ-
առասի ծէջ Մուհամմէտ Ալին ալ իր
կարգին կը փորձէր Եգիպտոսը արդ-
իականացնել:

Մեծլուքները տակալին այս ժամանակ կարեւոր ներկայութիւն մըն էին Եգիպտոսի մէջ եւ շուրջ 600 տարի Եգիպտոսի վրայ իշխել Ետք ամէն կողմ տարածուած էին եւ վտանգ կը ներկայացնէին Մուհամմէտ Ալիի հեղինակութեան։ Մուհամմէտ Ալին որոշեց ոչնչացնել Մեծլուքները։ Իր զաւակը, Թուսունը, Արապական թէ-րակղզի պիտի մէկնէր զինուորական առշաւանքներու։ Աւ առիթով ան-

Գահիրէի մէջ մեծ ընդունելութիւն
մը սարքեց եւ հոն հրաւիրեց Մեծլուք
մեծամեծները: Երբ Մեծլուք մեծա-
մեծները «Հուրի»ներու հետ ուրախ
կեր ու խումի մէջ էին, բաւական մը
զինովցած, եղիպատացի զինուորները
շրջապատեցին պայտադ եւ ահաւոր
ջարդ մը ստուին Մեծլուքներուն:
Կ'ըսուի թէ մինչ զինուորները կը
ջարդէին Մեծլուքները, Մուհամմէտ
Ալին իր սենեակին մէջ վախին ահա-
ւոր կը դողար ...Եթէ չյաջողէր, իր եւ
իր ընտանիքին գլուխը վրայ պիտի
տար: Երբ Մեծլուք զեկավարութիւնը
բնաջնջուեցաւ, Մուհամմէտ Ալին գրա-
ւեց անոնց ստացուած քնէրը եւ բնաջն-
ջեց Մեծլուքներու բանակները:

Սուհամմէտ Ալին բազմաթիւ
անգամներ օգնած էր Սուլթանին,
կայսրութեան զանազան գաւառնե-
րուն ծէջ ապառաժը թիւններ զափե-
լով կամ նոր հողամասեր գրաւելով:

Մուհամմէտ Ալիի ամենամօտ եւ ամենապատահէլի խորհրդականներէն մին էր նաեւ Պօղոս Պէջ Եռուսուֆեանը: Ան այնքան մը յաջող եւ մեծ վաճառական մըն էր որ Մուհամմէտ Ալին զինք հրատիրեց իր քարտուղարը եւ գործակիցը, թարգմանիչը, գլխաւոր խորհրդատուն, գլխաւոր ներկայացուցիչը, առեւտուրի եւ արտաքին գործոց նախարարը ըլլալու: Տասնամեակներով Պօղոս Պէջ Եռուսուֆեանը Եղիպատոսի ամենակաղեւոր քաղաքագէտն - դիւանագէտն էր: Այս ժամանակ, բազմաթիւ հայեր եղիպատական կառավարութեան մէջ բարձր պաշտօններ կը վարէին: Գիտէի՞՞ք որ Մուհիջի Հրանցքին զիսաւոր կապալառուները, շինարարները (ոչ բերնակիրներ...) հաւերն էին:

Սուհամաձիս Ալին բարեկարգիչ
վալի, կառավարիչ մըն էր: Շատ
երկար է անոր բարենորոգումնու-
շարքը: Միայն ըսեմ որ ան արդիա-
կանացուց Եղիպատուը, բանակը վերա-
զինեց Եւրոպական գինքերով եւ մար-
գեց անոնց մեթոտով, Եւրոպական

զէնքերը ներմուծեց, զօրաւոր նաւատորմ մը ասեղձեց, զինամթերք արտադրող գործարաններ բացաւ, երկրագործութիւնն ու ճարտարարուեստը եւ ճարտարապեսութիւնը քաջալերեց եւ զարգացուց, արեւտրական կապեր հաստատեց բազմաթիւ երկրներու հետ, եւայլն: Անհարիւրաւոր կարող երիտասարդներ եւրոպա դրկեց (որոնց մէջ կային մեծ թիւով հայեր), մասնաւորաբար ֆրանսա, որպէսզի ուսանէին, վերադառնացին Եգիպտոս եւ «Եւրոպականացնեին» Եգիպտոսը:

Մուհամմէտ Ալիի փառասիթը ըրութիւնը սակացն չէր բաւականանար Եղիպտոսով, Սուտանով եւ Արաբական թերակղզիով։ Ան կ'ուղէր տիրանալ Օսմաննեան Կայսրութեան գաճին։ «Ես շատ լաւ զիտեմ որ Օսմաննեան Կայսրութիւնը ամէն օր դէպի կործանում կ'երթայ։ Կայսրութեան աւերակներուն վրաց ես պիտի հիմնեմ իմ լայնածավալ թագաւորութիւնս որ պիտի հասնի մինչեւ Եփրատ եւ Տիգրիս» ըսածէ ան։

Շատ հաւանաբար Պօղոս Պէջի խորհուրդներով, Մուհամմէտ Ալի Փաշան, երբ Հիմնէր իր թագաւորութիւնը Օսմաննեան Կայսրութեան աւերակներուն վրաց, ըստ փրոֆ. Զէյն Զէյնի (Օսմաննեան Կայսրութեան լաւագոյն մասնագէտներէն մին) ան մտադրած էր իր թագաւորութիւնը կառավարել Աւստրիոյ-Հռունգարական Կայսրութեան Դաշնակցացին (federation) օրինակին հետեւելով: Ան իր թագաւորութիւնը պիտի բաժնէր գլխաւոր չորս մասերու: Ա.- Եւրոպական Շրջան (քրիստոնեաց Եւրոպան), Բ.- Թրքական Շրջան (Արեւմտեան Անատոլին, Ալպանիան ներառեալ), Գ.- Արեւելեան Անատոլին (Հայկական շրջան), եւ Դ.- Արաբական Շրջան (Հիւսացին Ափրիկէ եւ Արաբական երկիրները): Ընդհանուր գիծերու մէջ, կառավարական կարգ մը կարեւոր նախարարութիւններ վերապահուած պիտի ըլլացին կեղրոնական Դաշնակցացին Կառավարութեան, ինչպէս բանակը, արտաքին քաղաքականութիւնը, պիտուծին, եւ այլն, իսկ շրջանները պիտի ունէնալին իրենց ներքին լացն ինքնավարութիւնը: Շրջանները բնականաբար իրենց տուրքերը պիտի վճարէին եւ զինուոր պիտի հացթայթէին Դաշնակցացին Կառավարութեան:

Վստահաբար Պողոս Պէջի եւ
այլ բարձրաստիճան հայ նախա-
րարներու եւ պաշտօնեաններու խոր-
հուրդո՞վ, Հայկական Բարձրավան-
դակը եւ Կիլիկիան զատ Շրջանի մը
վերածուած էր: Չմոռնանք որ տա-
կաւին ջարդերը չէին սկսած, հայ
ժողովուրդի մասսան, քանի մը
միլիոն, տակաւին կ'ապրէր պատ-
մական, պապեանական հողերուն վրայ:
Պատկերացուցէք պահ մը որ եթէ
այս ծրագիրը իրականանար, ի՞նչ
կընար ըլլալ հայութեան վիճակը
այսօր... Հաւանաբար 40-50 միլիոն
հայ բնակչութիւն, շատ հարուատ
երկրի մը վրայ (հողը եւ ընթերքը),
պատմական Հայաստանն ու Կիլիկ-
իան, Երկու ծովեկերքներով (Սեւ եւ
Միջերկրական Ծովերը...) գիտա-
կան մեր ուղեղներով, զինուորական
մեր գիտերով, մեր կարողութիւն-
ներով... Շատ հաւանաբար Ամերի-
կան, Եւրոպան եւ Ռուսիան մեր
կարծիքը պիտի առնէին կարեւոր
որոշում մը չ'առած եւ եթէ «ոչ»
ըսէինք, ՈՉ պիտի ըլլար ացր...
Ինչու՞ չիրականացաւ այս մեծ
ծրագիրը...

ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՄԻԱՅԵԼ ՆԱՀԱՆԳՆԵՐԻ ԴԵՍՊԱՆ ՀԵՆՐԻ ՄՈՐԳԵՆԹԱՈՒ ՅՈՒՇԵՐԸ ԱԶԳԻ ՄԸ ՍՊԱՆՈՒՄԸ

ՊՈՂՈՍԱՐՄԵՆԱԿԼԱԳԻՍԵԱՆ

1895-ի եւ յետապայ ջարդերի տարիներին հայերին արգիլուած էր բանակ զինուորագրութիւլ, նրանց թոյլատրուած չէր զէնք կուել: 1908 թուականին, 'Երիտ թուրքեր' -ի իշխանութիւն գալուց յետոյ, թուրքիայում փոխուել էր կացութիւնը: 1915 թուականին, թուրքիայի ամէն քաղաքում հազարաւոր հայեր կացին, որոնք զինուած էին հրազդէնսերով ու պատերազմական այլ գործիքներով: Վանի ինքնապաշտպանութեան կռւում հայերը զէնք էին ճօճել թուրքին, ոչ միայն հերոսական դիմադրութիւն ցոյց տուել դուշմանին, այլև յաղթանակի դրօշ պարզել ոստանի ամրոցի բարձունքներին: Թուրքը դիտակցել էր, որ հայկական ջարդերը հաւանական պայքարի բնոյթ կարող էին ստանալ: Հայ ցեղի ծրագրուած բնաջնջումը կարողանալ իրականացնելու համար, թուրքին անհրաժեշտ էր անկարողութեան մատնել Հայ կռւուղ ուժին, հաւաքել հայկական շէների ու քաղաքների բնակչութեան զէնքերը եւ պաշտպանական այլ միջոցները:

Սորգընթառ ցիշատակում է՝
Ամերիկան հիւպատոսների տեղե-
կագիրներից մի դրուագ, որ Յու-

Ղիսի սկզբները, բանուորի աշխատանքի իջեցուած 2000 Հայ գինուորներ, Խարբերդից ուղեւորուել էին ճամբաների շինութեան: Քաղաքի կուսակալը յայտարարել էր, որ նրանց չարիք պիտի չպատճառուէր, դիմել գերման միսիոնարին հանդարտեցնելու նրանց: Միսիոնարը հաւատացել էր կուսակալին, հանդարտութեան կոչ էր ուղղել ժողովուրդին: Բնաջինջ էին արել նրանց՝ մարմինները հասարակաց փոսի մէջ նետել: Սակաւ մարդիկ էին յաջողել փախչել, շրջանում տարածել ջարդերի լուրը: Միքանի օրեր յետոյ նոյն կերպ Տիարպէէքիր էին դրկուել 2000 բանուորի աստիճանի իջեցուած զինուորներ, նրանց ընդդիմութիւնը կամ փախուստը անկարելի դարձնելու համար, լերկ դաշտեր էին քշել նրանց, որոնք անօթի մնալով մեռնում էին: Տարագիրներից առաջ ճամբայ ելած կառավարական գործակալներ, քիւրտերին տեղեկացնում էին կարաւանին մօտենալը, պատուիրում էին կատարել իրենց "պարտականութիւնը": Ոչ միայն աւագակաբարոյ քիւրտ տղամարդիկ էին լեռներից իջնում անցնող կարաւանների վրայ, այլ նաև մսագործի դանակներով զինուած նրանց կանաչք, փայելելու համար իրենց "յաչս Ալլահին Քրիստոնեաց մը սպաննած ըլլալու արժանիքը":

Հաս Մորգնիմթառի, այդ ջար-
դերը աւանձին դէպքեր չէին, ինք
կարող էր ուրիշներ էլ լիշտակել
այնքան զարհուրելի, որքան իր
պատմածները: Եւ որ Օսմաննեան
կայսրութիւնում կանոնակարգուած
դրութիւն էր ի գործ դրուած՝
ոչնչացնել բոլոր Հայ քաջառողջ
այրերը, որոնք կարող լինէին մի
նոր սերունդի ծնունդ տալ, որից
յետոյ ազգաբնակչութեան տկար մա-
սր դիւրին պիտի լինէր բնաջնջել:

Ինչքան որ ահաւոր եղած
լինէին գինուորագրուածների ջար-
դերը, նրանք ողորմութիւն էին
բաղդատելով այն վարժունքին,
որոնք պիտի ենթարկուէին զէնք
պահած կասկածուող հայերը: Գիւ-
ղական վայրերում, քաղաքներում
փակցուած որմազգերը ծանուցում
էին՝ քրիստոնեաները իրենց գէն-
քերը սպայակոյտի կեղրոններ բե-
րէին: Տագնապել էին հայերը, այդ
համանը միայն իրենց համար էր
եղել: Հայը հսազնդեց, թուրքը հրճուա-
գին տիրացաւ նրանց յամնած կարա-
պիններին, որոնց համար սպացուց
համարուեց, որ նրանք «յեղափոխու-
թիւն» էին ծրագրած եղել:

Զէնք յանձնողներին կամ
կասկածեալներին ամբաստանում
էին դաւաճանութեան մէջ: Հազա-
րաւորներ զէնք չէին յանձնել, որով-
հետեւ գէնք չէին ունեցել: Ուրիշ
շատեր զէնք չէին յանձնել ոչ թէ
ապստամբելու համար, այլ իրենց
կեանքը ու կանանց պատիւը պաշտ-
պանելու համար, ինչպէս Մուսա
Լեռան պատուելի Տիգրան Անդրէ-
ասեանը գրել էր աշխարհին ուղղ-
ուած իր պատզամի մէջ, որ կոռուի
էին ելել՝ նաեւ իրենց կանանց
պատուի համար: Մորգընթառ պի-
տի գրէ՛ր՝ «Այն չարչարանքները,
որոնց ենթարկուեցան այդ ըմ-
բռստաները, կը կազմեն ժամանակա-
կից պատմութեան ամենէն զգուելի
արարներէն մէկը»: Մարդիկ կար-
ծել էին, որ մարմնական չարչա-
րանքը արդէն դադրած էր եղել
որպէս վարչական ու դատական

պատիժ լինելու։ Ամենէն բարբա-
րոսներն էլ չէին կարող ներկացնել
աւելի զարհուրելի տեսարաններ,
քան տեղի էին ունենում ամբողջ
թուրքիայում։ Թուրք ոտափիկամները
պահուած զէնքեր փնտուելու պատր-
ուակով կողոպատում էին եկեղեցինե-
րը, պղծում խորամներ ու սրբազն
իրերը։ Ուշակորոյս աստիճանի ծե-
ծում էին քահանաները, նրանց մե-
ղադրում էին խոռովութիւններ քա-
ջալերելուն։ Զէնք ունենալու մեղադ-
րանքով զինում էին եկեղեցականնե-
րը, նրանց տանում պատերազմական
խորհուրդի առջեւ, նրանց տանում
էին փողոցներով, թուրք ամբոխը
գրգռելու համար։

Ոստիկանները վաստ էին վար-
ուել նաև կիներու հանդէպ, զէնք
թաքջնելու ամբաստանութեամք հա-
նում նրանց հագուստները՝ խարա-
զանում ծառերի թարմ ճիւղերով,
նոյնիսկ մայրանալու պատրաստ
կանանց: Բոնապղծութիւնները
խոզարկութիւնների հետ այնքան
բազմաթիւ էին, որ ոստիկանների
մօտենալուն՝ կանայք ու աղջիկներ
փախչում լեռներ, անտառներ:

Ձերբակալում ու բանտարկ-
ւում էին գիւղերի ու քաղաքների
կայտառ մարդիկ։ Բանտերի դա-
հիճներ գեհենային արարքներով
նրանց ստիպում յայտարարելու,
որ իրենք՝ յեղափոխականներ՝ էին
եւ իրենց գէնքերուն պահած տեղե-
րը յայտնում էին։ Նրանց չարչա-
րանքները մկանում էին զանակո-
ծութեամբ, դահիճը բարակ գտա-
զանով հարուածում էր գործի գար-
շապարներին։ Մորգնթառուն գրում,
որ այդ ցաւը մկզբում սաստիկ չէր,
սակայն երբ այն շարունակուեց
ցաւը սարսափելի էր լինում՝ մկան-
ները ուռում ու ճեղքում էին։

Ոստիկանները, Նրանց նման չար-
չարանքների էին ենթարկում մին-
չեւ նուալիկին, երեսներին ջուր
թափելով զարթեցնում ու շարու-
նակում նոյնը: Եթէ խօսել չբաչողց-
նին, փրցնում էին նրանց յօնքերը,
մօրուքը, եղունգները, կարմրած
երկաթ էին դնում լանջերին, մի-
սերը քաշում կարմիր-կրակ աք-
ցաններով, եռացած կարագ լեց-
նում վէրքերին: Երբեմն էլ ոստի-
կանները նրանց ոտքերը ու ձեռքե-
րը զամում էին փայտէ տախտակ-
ների վրայ, նմանացնելով Յիսուսի
խաչելութեանը: Հազարաւոր նման
դէպքերում մերժել էին զէնք յանձ-
նել... որովհետեւ չունէին: Ոստի-
կանների իրենց բնակվայրեր մօ-
տենալուն, նրանց զէնք յանձնելու
համար դրացի թուրքերից զնում,
խուսափելու համար նման չարչա-
րանքներից: Մորգընթառ-ն շարու-
նակում է գրել, որ հրաժարում է
ներկայացնել նման բազմաթիւ ու-
րիշ, դէպքեր եւս՝ այն գարհուրելի է:

Մորգընթառուն Պէտքի պէշի
հետ խօսել էր իրենց այդ գործե-
լակերպի մասին։ Թուրքը հաճոյ-
քով էր նկարագրել նման չարչա-
րանքները։ Նա խոստվանել էր, որ
այն թելադրողը կառավարութիւնն
էր եւ որ նման գործելակերպ
իրականացնելու մասին խօսուել էր
«Միութիւն ու Յառաջդիմութիւն»
կոմիտէի հաւաքոյթներում։ Զար-
չարանքի ամէն նոր գործելակերպ
ողջունում էր, ճիզ էին թափում
նման մարմնական չարչարանքներ
որդեգրելու։ Թուրք պէյը չէր հա-
ղորդել անունը այն պաշտօնեալ
մարդու, որ պարգեւ էր շահել
առաւել սարսափելի չարչարանքի
գործելակերպի համար։ Վանայ գա-
ւառի կուսակալ ձեւտէթը նշանա-
ւոր էր դահիճների «ամենահամ-
բառորը» լինելու, նրան տրուել էր
«Պաշգաւէի ոճրագործը» ծաղրա-

մակդիրը, որովհետեւ անգիտութեան
այդ «մասնագէտը» չարչարանքի
«գլուխ-գործոց» կերպ էր հնարել՝
«ձիու պայտեր քամել իր զոհերուն
ուռքերուն»:

Մորգընթառուն շարունակում է, որ թուրքերի այդ գործելակերպը չէր բովանդակել այն բոլոր խժդժութիւնները, որ ժամանակի լրագրերը անուանում էին՝ «Հայկական խժդժութիւններ», անոնք Հայկական ցեղի բնաջնջման նախապատրաստական գործողութիւններն էին: Գահընկեց արուած Սուլթան Ապտիւլ Համիտի հրամանն էր եղել՝ «սպաննել, սպաննել», իսկ օսմաննեան ժողովրդապետութիւնը նոր ծրագիր էր որդեգրել՝ փոխանակ հայ ազգը տեղում լիովին ջարդելու... այն տարագրել: Կայսրութեան հարաւային եւ հարաւարեւելեան մարգում գտնուում էին սուրիական անսապատը ու Միջագետքի հովիտը: Այդ տարածութեան առանձին մասերում, հազար-հազար տարիներ առաջ աշխարհի ծաղկեալ հին քաղաքակրթութիւնների, Արմինների՝ Արարտա-Արմանի-Արմինա-Միտաննի պետական միաւորների եւ Սումեր-Շումերի, Բաբելոն, Ասորեստան, Պարսկաստան, Մարաստան (ներկայ Ազրաբէջանի տարածք) պետութիւնների որոշ տարած քնների մաս էին կազմել: Թուրքերի տիրապետութեան վեց դարերից յետու, անմշակ, տիրուր, լքեալ, առանց քաղաքի ու աւանի, առանց սիրուել լինելու մարզ էր ներկայացնում, բնակուած մի քանի վայրենի ու մոլեռանդ Պէտէւի ցեղախումբերից եւ միայն տարիների անխոնջ աշխատանքը կարող էր մարդու համար այն բնակելի վայրի փոխակերպել:

1915 թուականի գարնան ու
ամռան, տարհանումի ընթացքը
շարունակում էր, միայն մեծ քա-
ղաքներ՝ Պոլիսը, իզմիրը և լազի-
պը զերծ էին մնացել, միւս բոլոր
վայրերը, նոյնիսկ միայն մէկ ըն-
տանիք բնակուող վայրերում, թա-
տերաբեմ հանդիսացան այդ «անն-

ՀԲԸՄ-Ի ԱՍՊԵՏՆԵՐՈՒ ՑՈՒՅԱՐԱՆԴԵՍԸ

Ծարունակուածէջ 6-Էճ

Եւ գանատահայ ծանօթ մտաւորական եւ զրող Ռաֆֆի Պետրոսեան: Անոնք առանձնապէս անդրադարձան բոնի իսլամացած հայերու ինքնութեան, ընկերային իրավիճակի եւ անոնց հանդէպ որդեգրուելիք կեցուածքի մասին: Արդեօք անոնք ինչպիսի վերաբերմունքի պէտք է արժանանան Հայաստանի եւ հայ գաղութերու կործէ Հայաստանեաց Առաքելական եկեղեցին պիտի ընդունի՝ այդպիսիները՝ ինչ են պաշտամները, այս հարցի մասին եղան կարծիքներու աշխոյթ փոխանակուածներ: Դրական նկատուեցաւ այն հանգամանքը, որ

մէծ թիւով իսլամացած հայերներկայիս սկսած են բացալայտել իրենց ինքնութիւնը: Շատեր սկսած են յատարարել «Թէեւ թուրք եմ, բայց՝ հայ եմ»:

Հայոց Յեղասպանութեան 100-րդ տարելիցը առիթ մը պիտի ըլլայ նորանոր յայտնաբերումներու հայ ինքնութեան, պահանջատիրութեան եւ մէր ժողովուրդի արդար դատի հետապնդման գծով:

Այս առթիւ բարձրօրէն կը զնահատենք Հ.Բ.Ը.Մ. Ասպետներու Համախմբութիւնը իր այս եզակի եւ բարձր մակարդակով պատրաստուած ենորեայ ցուցահանդէսին ու յարակից հրապարակային միջոցառումներուն համար:

«ՊՈԼՍՈՅ ՊԱՏԱՆԵԿԱՆ ՏՈՒՆԸ»

Ծարունակուածէջ 6-Էճ

նադրամի, ինչպէս նաև ՀԱՀԱԵՄ-ի Հայ Ժառանգութեան Յանձնախութիւնի անդամ, նկարագրեց փոխարքերութիւնը երկու կողմերու: Հրանդ կիւզէլեան Ռէխտ մը ըրած էր Աստուծոյ հետ: Հաւատաքը ամենակարեւոր երեւոյին է այսպիսի ուխտի մը: Կիւզէլեան հակադարձեց Հայ պատանիներու «Թուրքացման» գործին: Ան պայքարեցաւ Հայ պատանիներու իրենց մշակոյթին բոնի հեռացման դէմ: Ան զնաց եւ փնտուեց կորսուածը եւ յուսահատը՝ գուգահետ Աւետարանի պատութեան, -ըստ Վեր. էքմէքնեան:

Զաւէն Խանձեան, ամփոփելով կիւզէլեանի ազգեցութիւնը կարդաց հատուած մը անոր օրագրութենէն:

«Պետութիւնը անարդար եղած է, չար, ճնշող, անսիրտ եւ կողմնակալ: Նախանձելով՝ փոխանակ հետեւելու առաքինի նախանձի, ուսուցանելու եւ համելու բարձր մակարդակի, Թուրքը կ'ուզէ ոչնչացնել մեզ, իւրացնել, վիրաւորել եւ զրկել մեզ մեր ամենատարրական իրաւունքներն, լեզուի, հաւատքի, մշակոյթի: Ես մտածեցի թէ ի՞նչ կրնամ ընել, ո՞ր չափով կրնամ ընել ի՞մ բաժինը եւ օպտակար դառնալ ի՞մ ազգի մնացորդներուն»:

«Եւ կիւզէլեան ըրաւ անսպասելին եւ վիթխարին՝ Պոլսոյ կետիկ Փաշալի Հայ Աւետարանական եկեղեցու ներքնամասին թէ Թուրքալի ամառնային Քէմը ԱՐՄԵՆԻ մէջ թրքացումէ փրկելով բիւրաւոր կորուատի մատնուած Հայ պարման-պարմանուհիներէ, շարունակեց իսանձեան: «Կիւզէլեանի թողուցած ազգեցութիւնը հակայական էր, ոչ միայն մի քանի հազար հայորդիներուն վրայ, որոնք անցան Պոլսոյ Պատանեկան Տան դռներէն ներս, այլ նաեւ Թուրք ընկերութեան եւ քաղաքականութեան վրայ, որուն արձագանգը պիտի շարունակուի մինչեւ անորոշ ժամանակներ,՝ ըստ Խանձեան: Ան նշեց թէ կիւզէլեան ընդունած էր Հրանդ Տինքը Պոլսոյ Պատանեկան Տան, ինչպէս իր գիրքին մէջ կը զնահատէ զայն, ինչպէս նաեւ Մերձաւոր Արեւելքի Հայ Աւետարանական եկեղեցիներու Միութեան առաջնորդները, որոնք հաւատարմօրէն եւ առատաձեռնութեամբ նեցուկ կանգնած են այս Տան, ինչպէս նաեւ իր հիմնած Թուրքալի ամառնային նախանձեանի ազգական միջավագրի մը մէջ:

Այսպիսով, «Բնօրրան»-ը դարձաւ ամբողջ հայ ժողովրդի կապի միջոցը, եւ նրա բոլոր կարեւոր իրադարձութիւնների պահանձան ապահով արխիւը: Այն պարունակում է բազմապիսի տեղեկութիւններ մեր բնօրրանների, սիրուքի եւ Հայրենիքի մասին:

«Բնօրրան»-ի հաստարակութիւնը շարունակում է մեծ զոհողութիւններով, բազմաթիւ մեկնասանների միջոցով....

Եթէ չլինէր «Բնօրրան»-ը, մեր բնօրրաններին վերաբերող բազմաթիւ արժէքաւոր տեղեկութիւններ մատնուած կը լինէին կորուսի, ինչպէս բազմաթիւ ականատեսների վկայութիւնները.... Այս իմաստով «Բնօրրան»-ը կարելի է համարել պրատումների գանձարան:

«Բնօրրան»-ը հաստարակուեց նաեւ երեք առանձին հատորներով, որոնք ընդգրկում են մի քանի տարուայ հաստարակութիւնները, թիւ 1-2-3 (14-16) 2001-2003, թիւ

ՀՐԱՇԱԼԻ ՀԱՅ ՄԱՐԴ ԱՆՍՈՒԱՅ ՍԻՄՈՆԸ

Ծարունակուածէջ 13-Էճ

ըմբոստացող եւ պայքարող էր, խեղին պաշտպանող, կարիքաւորին օգնող: Նա ցանկալի հիւր էր, իր յեղափոխական հուժկու եւ ոգեւորիչ ձայնով ու գուարճախօսութիւններով բերկրանք եւ ուրախութիւնը էր պարզուում տնեցիներին չկաշտանալով նրա ներկայութիւնը:

Նա գորովագութ եւ անկեղծ հոգեանութեամբ, բարյոյապէս մաքուր կենցաղով ամէնի կողմից սիրուած էր, նա խուսափում էր կեղծաւոր եւ անարժան մարդկանց բարձրանալու ելարանը դառնալ, մեր օրերում այդպիսիները շատ են, միամիտ մարդկանց շահագործում են զեկավարի դիրքի համար:

Սիմոնը բացառիկ եւ օրինական ներկավարի դիրքի համար: Սիմոնի հաճելի զրադարձունքներից էր որսորդութիւնը, մի անգամ ձմռան եղանակին. դաշտ ու ձոր, լեռ ու բլուր ձիւնածածկ միացաց նույնական մարդկանց շահագործում էր կարածութիւններու համար:

Սիմոնը բացառիկ եւ օրինական ներկավարի դիրքի մասին:

Կելի անձնաւորութիւն էր, նրա վաղաժամ եւ անժամանակ մահը երկար ու երկար զգալի պիտի դարձնի բաժանումը:

Շատ պիտի ներես իմ սիրելի Սիմոն, որ ներկայ չեմ եղել քո յուղարկաւորութեանը, դու թեհրան, ես Ամերիկա, ցիր ու ցան, միշտ կարօտով ու սիրով իրար նկատմամբ, ինչ արած, «անարժան» հայեր ենք, հանգստաէտի կեանքի խարեկանքով հայրենիքը թողած ապրում ենք օտար երկնական մարդարանքը, ինչ արած քանք, երբ պիտի ճշմարիք հայրենամբէրները լինենք, հայրենիքով չնչող, հայրենիքի համար քրտինք թափող առողջ կեանք ապրենք:

Սիրելի ընկեր, թող այս երկողը մի փունջ ծաղիկ լինի քո անթառամ յիշատակին:

Լաւ իմացիր, քանի սաղ եմ, դու ապրելու ես իմ յուշերում որպէս իմ սիրելի եղբայր ընկերը անձուանալի:

ԲՆՈՐՐԱՆ

Ծարունակուածէջ 14-Էճ

1-2-3-4 (17-20) 2004-2007 եւ թիւ 1-2-3-4-5-6 (21-26) 2008-2013:

«Բնօրրան»-ը շարունակում է իր գոյատեման պայքարը, որը կարելի է դիւրացնել դրա համար ստեղծելով հիմնադրամ: Այս հարցը քննարկեցինք ժողովք Աւետիսեանի հետ իմ Երեւանում գտնուելու ժիշտական մասնակի 2015 թ. ֆետրուարի 22-ից Մարտի 23-ը: Այս՝ Հիմնադրամը կ'ապահովի «Բնօրրան»-ի գոյատեման ապահով արխիւը: Այն պարունակում է բազմապիսի տեղեկութիւններ մեր բնօրրանները, սիրուքի եւ Հայրենիքի մասին:

«Բնօրրան»-ի հաստարակութիւնը շարունակում է մեծ զոհողութիւններով, բազմաթիւ մեկնասանների միջոցով....

«Բնօրրան»-ը հաստարակութիւնը շարունակում է մեծ զոհողութիւններով, բազմաթիւ մեկնասանների միջոցով....

«Բնօրրան»-ը իր հարուստ բովանդակութեամբ եւ անանցողիկ յուշերով մեր բնօրրանների մասին, անզնահատելի նուէր է հայ ժողովրդին՝ Հայոց ցեղասպանութեան 100-ամեաւ տարեկոցի առթիւ:

Կարծում եմ հայ Ճշակութասէր ի վիճակի անհատները կարող են օգնել ՀՀՄԽ-ի աստենապետին կամ «Բնօրրան»-ի զեկավար խօսքական մասների ժողովք Աւետիսեանին հիմնադրամ ստեղծելու գործում: Յոյսով ենք այս կիրականանալ:

ՀԱՅԵՐԸ ՊԵՏՔ Է «ԱՄՕԹԻ ՊԱՏ» ԿԱՌՈՒՑԵՆ

Ծարունակուածէջ 8-Էճ

Կարայէլը՝ կազախ մէջ ժամանակակից նեցուկ կանգնած էր աստուածական Տան, եւ ինչպէս կանգնած էր աստուածական Տան Տան, ինչպէս կանգնած էր աստուածական Տան:

Կարայէլը կանգնած էր աստուածական Տան Տան, եւ միացաւ աստուածական Տան Տան, ինչպէս կանգնած էր աստուածական Տան Տան:

Ճամանակակից նուէր է հայ ժողովրդին՝ Հայրենիքի մասին, որոնք ընդգրկում են մի քանի տարուայ հաստարակութիւնները, թիւ 1-2-3 (14-16) 2001-2003, թիւ

ՎԱՐՉՈՒ ՄՐԱՅ

Փ

ԳԱԼ ՏԱՐԻ՝ ՎԱՆ

Շարունակուած էջ 15-ից

Մուհամբէտ Ալին եւ իր զաւակը, իպրահիմ ֆաշան, շատ անգամ-ներ օգնած էին Սուլթանին: Յունաստանի, Արաբական թէրակղղիի, Սու-տանի, Եթովպիր ապստամբութիւնները զաված եւ մինչեւ Ռէկանտահասած էին: 1821-ի Յունաստանի ապստամբութիւնը իպրահիմ ֆաշան արեան մէջ խեղճեց: Սակայն, Անդլիան, Ֆրանսան եւ Ռուսիան միջամտեցին եւ Հոկտեմբեր 20, 1827-ին, Նավարինոյի ծովային ճակատամարտին Եգիպտական նաևտառորմը փճացուցին: Մուհամբէտ Ալին, որպէս փոխաստուցում, Սուլթանէն պահանջեց Սուրբիան: Օամանցիները նախ համաձայնեցան բայց վերջը չչարգեցին իրենց խոստումը: Ալին Սուրբիան պահանջած էր, քանի որ Սուրբիան շատ հարուստ երկիր մըն էր, երկրագործական եւ ճարտարապետական արտադրութիւններով, առեւտրական լայն կապերով: Նաեւ, Սուրբիան ուազմագիտական մէծ կարեւորութիւն ունէր - Սուրբիան կը գտնուէր Օամանեան Կայսրութեան Սուլթանին եւ Եգիպտոսի միջեւ որպէս «արգելակ երկիր» (buffer state) ինչպէս նաեւ երկար եւ հարուստ ծովեզերքով:

Սուհամբէտ Ալին, իր զաւկին
Խպրահիմ ֆաշանին հետ բանակը
վերակազմակերպելիք եւ նաւասորմը
վերաշինելիք ետք, 31 Օգոստոս 1831-
ին յարձակեցաւ Սուրիոյ վրայ եւ
դրաւեց զայն:

27 Մայիս 1832-ին Ազգան գրաւելիքն ետք, իպրահիմ Փաշան Գոնեացի ճակատամարտին (21 Դեկտեմբեր 1832) ջախջախիչ պարտութեամ մատնեց Օսմանեան բանակները: Ենիչերիները բնաջնջուած էին (1826-ին), Օսմանեան բանակը՝ պարտուած: Ոչ մէկ արգելք կար իպրահիմ Փաշացին եւ Կ. Պոլսոց միջեւ: Կը մնար որ Եպիպտացիք քալելով Պոլսու մտնէին եւ Սուլթանը վար առնէին: Սակայն... Եւրոպացիք նորէն միջամտեցին եւ Քուլթահիալի Համաձայնութեամբ Կրէտէն ուղեցին տալ Եպիպտոսին եւ Իպրահիմ Փաշացին ալ կարգել Սուլրիով Վալին - կառավարիչը: Բայց Մուհամմէտ Ալիին անկախ թագաւոր չհռչակեցին: Բնականաբար Մուհամմէտ Ալին գոհ չընաց: Սուլթանը, որպիսզի կարենայ «զպան» Մոհամմէտ Ալի Փաշան, իրեն առաջարկեց Եպիպտոսի, Սուտանի եւ Արաբիոյ ժառանգական իշխանութիւնը եթէ ան քաշուէր Սուլրիայն, վերադարձնէր Կրէտէն եւ ետք քաշէր իր Օսմանեան կայրութենէն անկախանալու ծրագիրը: Մու-

Համձէտ Ալին ոչ միայն մերժեց այս առաջարկը, այլ իմաց տուաւ Եւրոպական պետութիւններուն իր անկախութիւն հոչակելու մտադրութեան մասին: Մինչ այդ, Օսմանեան վերակազմակերպուած բանակի հրամանատար Հաֆէզ Փաշան վստահեցուց Սուլթան Մահմետ Բ.-ին որ ինք կրնայ Եգիպտական բանակը պարտութեան մատնել: Մինչ Օսմանեան բանակը կը մօտենար Սուլթոյ ասհմաններուն, Յունիս 24, 1839-ին, Ուրֆայի մօտ Նէգիպէի Ճակատամարտին հպրահիմ Փաշան ծանր պարտութեան մատնեց Օսմանցիները: Օսմանեան նաւատարումը անցաւ Եգիպտացիներուն կողմը: Եգիպտական բանակին եւ Կ. Պոլտոյ միջեւ Օսմանեան բանակ եւ նաւատարում չկար: Իպրահիմ Փաշան կը պատրաստուէր գրաւել Կ. Պոլիսը եւ իր հայրը հոչակել Սուլթան: Եւրոպան...Եւրոպան դարձեալ միջամտեց: Անոնք, Լոնտոնի Վեհաժողովով իպրահիմ Փաշային առաջարկեցին իր հօրը ժառանգական իշխանութիւն տալ Եգիպտոսի, Սուլտանի եւ Օսմանեան Կայսրութեան կարգ մը հողամասերուն վրայ եթէ Եգիպտական ուժերը պարպեն Սուլրիան եւ Լիբանանի ծովեզերքը: Մուհամմէտ Ալին տատամակեցաւ: Յոյս ունէր որ Ֆրանսան կ'օգնէ իրեն: Անգլիական եւ Աւստրիական նաւատարումերը մօտեցան Սուլրիոյ եւ Ալէքսանդրիայի: Անոնք գրաւեցին Ազրան, գոցեցին Նեղոսի մուտքը, ուժքակոծեցին Ալէքսանդրիան, Սալտան եւ Պէլրութը եւ սպառնացին բնաջնջել իպրահիմ Փաշայի բանակը: Մուհամմէտ Ալին ստիպուած տեղի տուաւ: Ան կրետէն, Սուլրիան եւ Հիճազը յանձնեց, իր բանակին քանակը նուազեցուց 18,000 զինուորներու, Օսմանցիներուն նաւատարումը վերադարյուց եւ փոխարէնը ատացաւ Եգիպտոսի եւ Սուլտանի վրայ ժառանգական իշխանութիւնը:

Եթէ Եւրոպացիք, զինաւորաբար Անգլիան չմիջամտէին, իպրահիմ Փաշան շատ դիւրաւ պիտի գրաւէր Կ. Պոլիսը, Մուհամմէտ Ալին պիտի թագալըրուէր որպէս նոր Սուլթանը (Պոլոս Պէլը շատ հաւանաբար վարչապետ նշանակուէր) եւ Հայաստանը ազատուէր Օսմանեան լուծէն: Եթէ...

Այս «Եթէ»ները:

Համաշխարհացին Առաջին Պատերազմէն ետք, Սուլթանին գահընկեցութեանը եւ Լոգանի Դաշնագրով վերջ գտաւ Օսմանեան Կայսրութիւնը, 1923 թուականին, Մուսատաֆա Քէմալ Աթաթիւրք թուրքիոյ Հանրապետութեան Առաջին նախագահը եղաւ:

ՑԱՒԿՑԱԿՆ

Սփիտոքահայ ծանօթ գրող, մտաւորական, կրթական մշակ եւ հասարակական գործիչ Պէպօ Սիմոնեանի մահուան տիտուլ առիթով Տէր եւ Տիկ. Յարութիւն եւ Շուշան Վարդանեան Մոլոյեան իրենց խորին յաւակցութիւնները կը յայտնեն հանգուցեալի տիկնոջ, զաւակներուն եւ համայն բնտանեկան պարագանեարուն:

Առ այդ փոխան ծաղկեպսակի 100 տոլար կը նուիրեն «Մասիս»ի բարլագաճման ֆոնտին:

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ԿԱՐԱՊԵՏ ԼՈՐԱՆՄ ՊԱՊԱՀԻՔԵԱՆԻ մահուան տիսուր առիթով
Տէր եւ Տիկ. Կարօ Պէքարեան իրենց խորազզաց ցաւակցութիւնները
կը լաւանեն հանգուզեալի ընտանիքին եւ համայն պարագաներուն:

Առ այդ փոխան ծաղկեապսակի \$100 տոլար կը նուիրեն «Մասիս»ի բարուագաճման ֆոնսին:

**Save
Support
Sustain**

Syrian Armenian Relief Fund
P. O. Box 1948
Glendale, CA 91209-1948

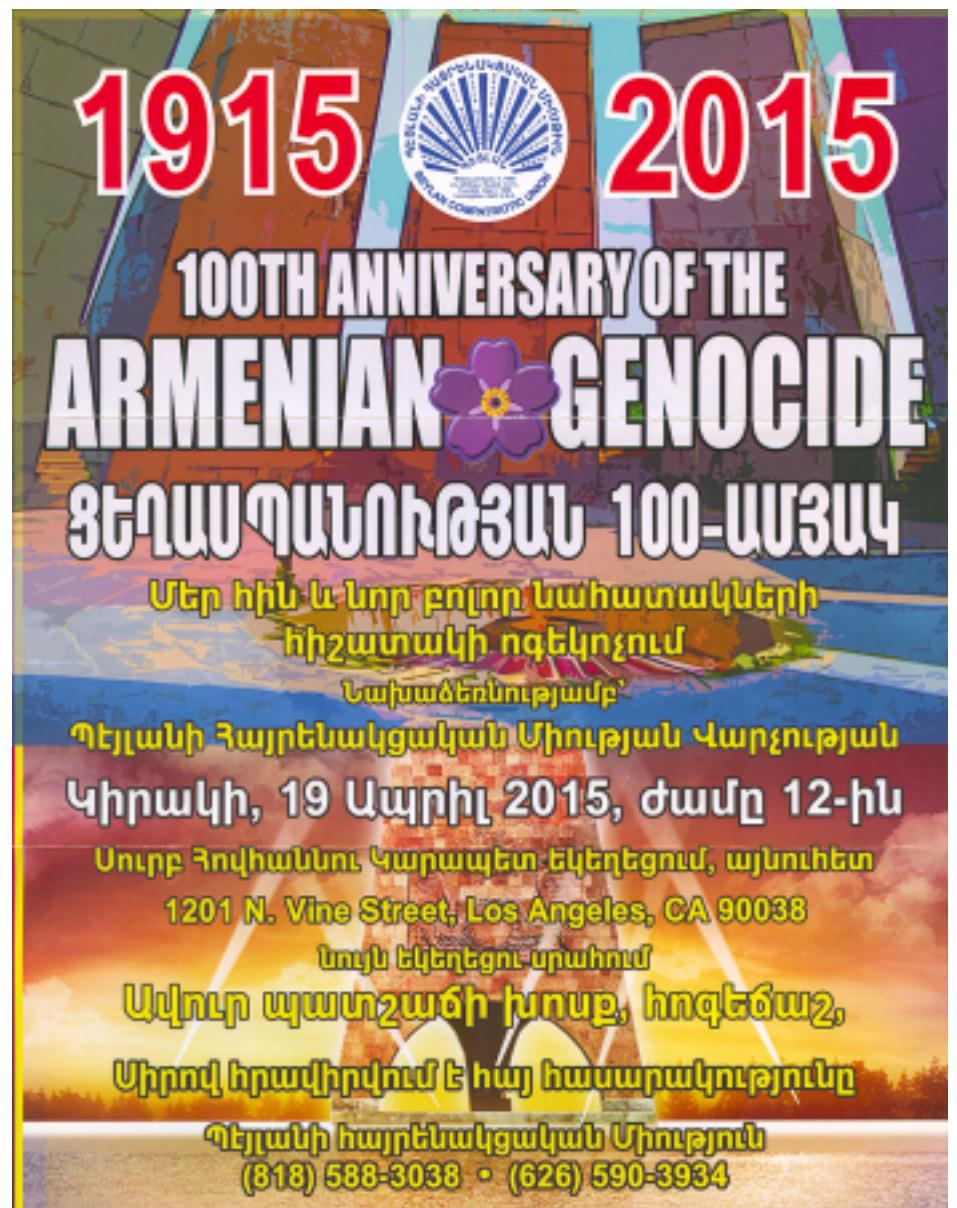
ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՄԻԱՑԵԱԼ ՆԱՐԱՆԳՆԵՐ

Ծարութակուածէջ 16-ին

կարագրելի ողբերգութիւններուն»:
Միայն շատ քիչ չէներ «տիրոջը»
չէին հնազանդել, չէին յանձնել
զէնքեր, կռուի ելել դուշմանի դէջ,
ոչ թէ կարաւան եղած ճանապարհ-
ներին, անապատների աւագուտնե-
րում մահ գտնելու, կռուի էին ելել
մահ պատճառելու դուշմանին, կամ
քաջին վայել կռուում դիմակայել
մահը: Արմին-Հայեր, հիմա պար-
ծանքով են յիշատակում՝ Սասունի,
Վանի, Մուսա Լեռան, Վասպուրա-
կան Շատախի, Շապին Գարահի-
սարի, Զէյթունի, Հաճընի, Անթա-
պի, Եղեսիայի եւ այլ մի քանի
շէների քաջերի կռիւը: Հայոց Մեծ
բանաստեղծ Եղիշէ Զարենց գրել է՝
«Աշխարհն առողջ, լիարիւն ազգե-
րի հետ է հաշուի նստում եւ ոչ՝
հանձարեղ ու տանուլ տուած
դժբախտների»:

Սի շարք գիւղերում որմազդ գեր էին փակցուել, հրաւիրել գիւղի ամբողջ մարդկանց, մէկ կամ երկու օր յետոյ, նշուած ժամին, ներկայանալ ծանուցուղ վայրեր: Որոշ դէպքերում մունետիկը փողոցներն էր պտղառում բերանացի կատարելու հրահանգները: Որտեղ որ ազդարարութիւն չէր եղած, սատիկաններ մտնում տներ, հրամայում տան ընակիչներին հետեւել իրենց, տղաներին դպրոցներից վերցնում, որոնց գրքերը օրուայ դասի վրայ բաց էին մնում, հորովէլներով հողը ակօսող մշակներ, լծկան եզների մածերը թողած, շտապ վերադառնում տուն: Նրանք նախ ընկնում էին կանանց վրայ, «ինչպէս վեսուվ հրաբուխը յանկարծակի բերաւ Բոմբէլը», ցորեանի հացն էին թողնում փուռերում, չէին խնայել նոր մայրացած կանանց, նրանց բռնադատում վեր կենալ անկողիններից, մանչերը գրկերնին հետեւել էին կարաւանին, պիտի գրէր Մորգընթառն: Դողում է ձեռքս, դողում է հոգիս,

դղղում է մարմինս, դղղում է գրիչս, ես որպէս լեռնական Արմին-Հայ, ինչպէս թղթին յանձնեմ այն ամենը, ինչ որ նկարագրել էր Մորգընթառն: Դու, արարչական Արմին-Հայ, ընդգուռմով, հոգու տուայտանքով շատ ես ընթերցել քու ցեղի մարդկանց եղեռնագործութեան մասին, դու ինքդ երեւակայիր թէ ինչպիսի ցաւ կարող էր իր նմանին պատճառել՝ զազանացին բնազդից «նոր մարդու» քաղաքակիրթ վիճակին դեռ չհասած տամարդի թուրքը: Ներող եղիր, սակայն «կորցնել լիշողութիւնը, մոռանալ անցեալը, ինքնութիւնդ մոռանալն է» պիտի գրէր տաղանդաւոր արձակազդիր՝ կարէն Խաչատրեան-Խաչկարը: Մորգընթառ, Հրեայ ազգի զաւակ, ճշմարտութեան լոյսի կանթեղը վեր պահած, առանց որեւէ շահադիտական նպատակի, աշխարհին պատժեց մի ցեղի կործաման ողբերգութիւնը: Մարդկային ազնուագոյն առաքինութիւններով ՄԱՐԴ, ինչպիսի հոգեկան տուայտանքով հաղորդում մարդու տառապանքը, հարազատի նման նկարագրում օտար մարդկանց ցաւը, խորունկ ցաւի զգացումով՝ ցաւում մարդու կողմից մարդուն պատճառուած ցաւը: Մարդու հանդէպ պատճառուած ցաւի դէպքերի նկարագրութիւնը երբեմն դադարեցնում է գրել, ասելով, որ այլեւս անկարող է այն շարունակել: Աշխարհին կանչում, այնտեղ՝ արեւի լոյսով ողողուն «Եղեմի, առաջին մարդու՝ Եփայի ու Աղամի» երկրում Եղեռն է, իր յուշերը եղեռերգ է, Արմին-Հայ ցեղի արարման լոյսի ու նրա ոչնչացման պատժութեան ամենաահուելի գեհենը: Այդ ցեղի դուշման թուրքին նկարագրում որպէս աւազակաբարոյ, անբարոյ մարդիկ, որոնք հրճուում էին մարդ տանջելու հաճոցքից, մարդիկ՝ որոնց հոգիներում Աստուած գութ, ցաւ զգալու առաքինութիւնն չէր հոսել:

In Collaboration with
UCLA Herb Alpert School of Music

LARK MUSICAL SOCIETY
Presents

IAN KROUSE ARMENIAN

Requiem

ԻԱՆ ԿՐՈՒՍ
ՌԵՔՎԻԵՄ ՆԱՐԱՏԱԿԱՑ ԱԶԳԻՒ ՀԱՅՈՑ

1915

Renewing our faith in God as we commemorate the victims of
The Armenian Genocide

HONORARY BOARD

HE Archbishop Hovnan Derderian
HE Archbishop Mushegh Mardirossian
HE Bishop Michael Mouradian
Rev. & Mrs. Ron and Renee Tovmassian
Mr. & Mrs. Ken and Meredith Khachigian
Mr. & Mrs. Joe and Joyce Stein
Drs. Nazareth and Ani Darakjian
Mr. & Mrs. Carl and Joan Terzian
Mr. & Mrs. Jerry and Pat Turpanjian

SOLOISTS

Shoushik Barsoumian, *Soprano*
Nike St. Claire, *Mezzo-Soprano*
Yeghishe Manucharian, *Tenor*
Vladimir Chernov, *Baritone*

Conducted by

NEAL STULBERG

Wednesday, April 22, 2015

8:00 P.M.

Royce Hall, UCLA

340 Royce Drive, Los Angeles, CA 90095

Pre-Concert lecture by

DR. KAREN CHUTJIAN PRESTI

7:00 P.M. (same location)

